

'OSTPOLITIK' EIGA

BONNOS KOALICIJA PO HESSENO RINKIMŲ

"Jei mes dabar pralaimėtumėm, tai būtų didžiausia šio pasaulio neteisybė", pareiškė Vakarų Vokietijos užsienio reikalų ministeris Walter Scheel, laukdamas praėjusio sekmadienio rinkimų Hessenso provincijoje. "Neteisybė" būtų todėl, kad į tuos rinkimus buvo žiūrima kaip į tautos dalies pasisakymą dėl kanclerio Brandto OSTPOLITIK eigos.

Kaip žinia, Brandtas, tąja nauja Ostpolitik siekė atlydžio santykiuose su sovietais ir jų satelitais, aiškindamas kritikams, kad vokiečiai praktiškai neturi jokio

VYTAUTAS MEŠKAUSKAS

kito pasirinkimo. Pagėręjė santykiai su Rytų kaimynais galėtų atnešti visų pirma ūkinės naudos, o vėliau ir politinės. Daugiau ar mažiau formalus susidariusios būklės, įskaitant ir sienas, pripažinimas yra tam sąlyga ir už tai pirma politinė nuolaida iš sovietų pusės būtų Vakarų Berlyno laisvės ir susisiekimo su Vakarų Vokietija pakartotinas užtikrinimas. Tačiau kai Bonna iš savo pusės padarė pirmą žingsnį ir pasirašė 'atsisakymo nuo prievartos pavartojimo' sutartį, sovietai su Berlyno statuso pertvarkymu nesiskubino. Iki šiol tuo reikalu įvykę aštuoni sovietų, amerikiečių, britų ir prancūzų ambasadorių pašnekesiai dar nedavė nieko konkretaus, o ūkinėje srityje sovietai nori tik kreditingesniems sąlygom ne gu laisvojo pasaulio rinkoje. Dėl viso to vokiečių tarpe nauja Ostpolitik sulaukė šio tokio nusivylimo, nauda iš jos aiški tik sovietams, bet ne Vokietijai. Kaip toli toks nusivylimas nužengė, būtų galima spręsti iš Hessenso provincijos rinkimų.

Tiesa, Hessenas laikomas socialdemokratų tvirtovė ir jų pralaimėjimo nebuvo laukiama, ten tačiau turėjo išryškėti Brandto koalicijos partneris -- laisvųjų demokratų (liberalų) partijos likimas.

Iš viso Vokietijos politinė raida veda prie dviejų partijų sistemos. Kad neprileidus prie smulkių partijų išsigalėjimo, ten veikia nuostatas, kad į seimą negali praversti savo atstovų partija, nesurinkusi 5% visų balsų. Jei liberalų partija per rinkimus Hessene patirtų naują pralaimėjimą, jos dar esą federaliniame seime atstovai, matydami neišvengiamą savo partijos galą, bandytų prisijungti prie socialdemokratų ir krikščionių demokratų ir tokiu būdu priverstų prie dabartinės koalicijos sugriovimo. Tuo pačiu ir 'Ostpolitik' gautų smūgį.

Tokioje situacijoje Maskva nutarė kiek pakeisti savo laikyseną. Jos vasalai Rytų Vokietijoje staiga gavo įsakymą vėl pradėti derybas dėl santykių pagerinimo su Bonna, nestatant jokių sąlygų. Jie pranešė tuojau Bonnai (10 dienų prieš Hessenso rinkimus), kad sutinka kalbėtis bet kokiomis temomis, nelaukiant 'atsisakymo nuo prievartos' sutarties ratifikacijos, ir pašnekesiai gali būti vedami tokių pareigūnų, kokie patiktų Bonnai. Atseit, jie atsisakė nuo reikalavimo, kad tokie pašnekesiai būtų vedami tik tarp pačių vyriausybės galvų. Sekančią dieną po to Rytų Vokietijos pasiūlymo Bonnoje susėjo pats sovietų užsienio reikalų ministeris Gromikas.

(Nukelta į 2 psl.)

Gen. konsului dr. P. Daužvardžiui
75 metai amžiaus

Lietuvos generalinio konsulo dr. Petro Daužvardžio 75 metų amžiaus ir 45 konsularinės tarnybos sukaktis buvo privačiai paminėta lapkričio 11 d. Chicagoje Beverly Country Club patalpose. Sukaktuviniui atsisakius nuo viešo pagerbimo, grupę iniciatorių -- kun. A. Stasys, O. Gradinskienė, dr. L. Kriaučiūnas ir J. Evans, sukvietė virš šimto konsulo giminių ir Chicago lietuvų privačių būdų šia sukvietę atžymėti.



Valstybių galvos ir delegacijų nariai, prieš apleisdami Paryžių, penktadienį buvo nuvykę į Colombey padėti gėles ant gen. de Gaulle kapo ir pareikšti našlei užuojautą. Po penktolikos Afrikos valstybių delegacijų, sovietų maršalo Čuikovo, Rumunijos viceprezidento ir Lichtenšteino princo, Irano šahas irgi padėjo vainiką. Nuotraukoje dešinėje stovi de Gaulle'stūnus Philippe. Prie paminklo Irano šahas su savo palyda.

VISO PASAULIO ATSTOVAI
ATSISVEIKINO SU DE GAULLE

"Generolas de Gaulle mirė. Prancūzija tapo našle". Tokiais žodžiais prezidentas Pompidou a tridienį pranešė prancūzams ir visam pasauliui žinią, kad mirė žmogus, kuris 1940 metais išgelbėjo Prancūzijos garbę, 1944 vedė ją į išsilaisvinimą ir pergalę, o 1958 m. išgelbėjo Prancūziją nuo civilinio karo ir davė jai dabartines institucijas ir nepriklausomą vietą pasaulyje.

De Gaulle numirė ten, kur jis norėjo mirti, būtent Colombey, savo Boissierie sodyboje, po savo paskutiniojo pasivaikščiojimo parke ir jis ilsisi per keletą šimtų metų mažose miestelio kapinėse šalia savo dukters, išreiškęs pageidavimą, kad paminkle nebūtų jokio kito įrašo, kaip Charles de Gaulle, 1890...

Normaliai, jis turėjo būti laidojamas didžiausiomis iškilmėmis, bet pagal jo valią jis buvo palaidotas kukliai paprastame kareivio karstė palydint tik artimiesiems ir Prancūzijos išlaisvinimo kompanijoms, kurių iš 1036 liko tik 541. Savo testamente jis rašė, kad jo laidotuviuose nedalyvautų prezidentas, vyriausybės nariai ir niekas nesakytų kalbų. Iš anksto jis atsisakė nuo bet kokių atžymėjimų ženklų. Jei kas drįs kitaip padaryti tas laužys jo paskutinį norą.

Ir tas jo noras buvo išpildytas.

Lapkričio 12 diena buvo paskelbta tautine gedula diena ir vėliavos pasilikus pusiau nuleistos iki lapkričio pabaigos.

Per visą savo gyvenimą de Gaulle Prancūzijai stengėsi duoti pastovumą, pasitikėjimą, autoritetą ir didingumą. Ar tai jam pasisekė -- istorija pasakys.

Persekiojamas Jaltos komplekso, jis nepa-

Dirvos korespondentas
Paryžiuje

sitikėjo sąjungininkais užsienio politikoje. Nega-lėdamas su anglo sak-sais pasidalinti pasaulio vadovavimu, lygiai kaip Europą su vokiečiais, jis galvojo apie trečiąją jėgą. Ir tam atsiekti pasiskubino sureguliuoti Al-žiro problemą ir atitolo nuo Izraelio, kad tuo užtikrinus arabų pasaulio simpatiją.

Norėdamas sukurti Europą nuo Atlanto iki Ura-lo jis sustabdė Vakarų Europos kūrimąsi, bet nesukliudė sovietiniam blokui stiprėti. Kai vaka-rų blokas silpnėjo nuo jo

smūgių, rytų blokas pasiliko monolitinis.

Notre Dame katedra Paryžiuje, kur vyko oficialioji dalis, nuo pat savo pastatymo nematė tiek vienu metu valstybių valdovų, kiek šikartą. Čia buvo imperatorius, šahas, karalienė, karalius, princas, prezidentai ir valstybių galvos. Čia buvo visi didieji, kurie net tarpusavy nesugyvena, bet šį kartą jie sėdėjo vienas šalia kito kaip kokioj taikos konferencijoje. Raudonosios Rusijos prezidentas Podgorny ir kapitalistinės Amerikos prezidentas Nixonas, Izraelio gal-

(Nukelta į 2 psl.)

LIETUVIAI,

Brazinskių pabėgimas iš bolševikinio tautų kalėjimo yra dalis didžiausios lietuvių laisvės kovos. Jų žygis yra įrodymas, kad pavergtųjų sovietų tautų laisvės kova įgyja naujas formas. Brazinskių yra tos kovos pirmūnai. Tačiau jų likimas dar nėra išspręstas. Jų byla dar tebėra Turkijos teisme.

Sovietų Sąjunga, nelaimėjusi Brazinskių sugrąžinimo politiniu spaudimu į Turkijos vyriausybę, dabar bando paveikti jos teismą, pristatydama neva juos inkriminuojančius įrodymus.

Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas jau yra susitaręs su Turkijos advokatais ir pavedęs jiems Brazinskių bylą ginti. Jei bus reikalo, vėl bus pasiūstas į Turkiją lietuvis ryšininkas.

Lietuviai! Brazinskių byla mums įsčiai primena, kad turime būti pasiruošę didesniems ir neįmatytiems įvykiams. Todėl visi laisvojo pasaulio lietuviai turi sutelkti jėgas ir be svyravimų moraliai ir materialiai remti VLIKo vykdomus darbus. Turime labai skubiai sutelkti Brazinskių laisvei ginti stambiają pinigų sumą. O kitiems ateities įvykiams turime būti pasiruošę.

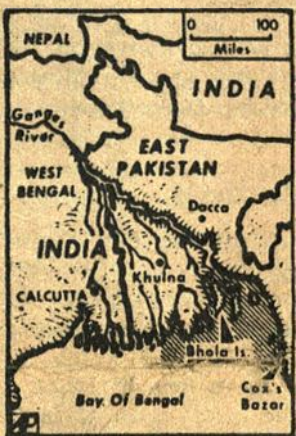
Tad šiuo rimtu momentu Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas prašo visus lietuvius specialiai Brazinskių laisvei ginti tuojau pat paaukoti bent vienos dienos uždarbį, arba atsisakyti kalėdinio sveikinimo laiškelių ir jiems numatytas išlaidas skirti šiam tikslui. Visi gi, kas tik gali, yra kviečiami aukoti ir stambesnėmis sumomis. VLIKas taip pat prašo kolonijose sudaryti šioms aukoms rinkti komitetus.

Visas aukas siųsti betarpiškai Tautos Fondui, 64-14 56th Road, Maspeth, N.Y. 11378.

Lietuviai! Pasaulio viešoji nuomonė seka Brazinskių bylos eigą. Jie savo šuoliu mus suartino su pavergta ir laisvės siekiančia tauta. Aukokime skubiai ir gausiai jų laisvės žygiui sėkmingai užbaigti.

Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas

IŠ VISO PASAULIO



• RYTŲ PAKISTANO krantus nusiautė uraganas, Bengalijos įlankoje sukeldamas bangas iki 20 pėdų aukščio. Sakoma, kad nuo audros žuvo virš 100,000 žmonių ir nelaimės vietose trūksta žuvusiems palaidoti vietos.

• SIRIJOJE įvykdytas karinis perversmas. Gen. Al-Assad laikas arešte prezidentą Nuredin al-Attasi ir kitus valdančius Booth socialistų partijos lyderius.

• POPIEŽIUS priėmė sovietų užs. reikalų ministrą Gromyko ir su juo turėjo ilgą pasikalbėjimą. Tame pasitarime buvo svarstomas Europos saugumo konferencijos suaukimo klausimas ir popiežius prašęs Gromyko, kad Lietuvos bažnyčios atstovams būtų leista laisvai su susisiekti su Vatikanu.

• AMERIKOJE įvyko antra milžiniška aviacijos katastrofa. Marshall universiteto futbolo komandos pasamdytas lėktuvas atsimušė Vak. Virginijoje į kalnus ir sprogo. Žuvo visi skridę 75 keleiviai ir lėktuvo įgula.

• SOVIETŲ istorikas Andrei Amalrik, kurio naujos knygos, slaptai pasiekusios vakarus, ištraukas spausdina Dirvoje, Sverdlovskio teismo nuteistas 3 metams į darbo stovyklą už šmeižimą sovietų valstybės ir komunistinės santvarkos. Savo paskutiniame žodyje Amalrik pasakė, kad tokio bylos, kaip jo, tegali būti aiškinamos režimo bailumu, režimo -- kuris išvengia sau pavojų skelbime jam svetimų minčių. Tokiom bylom mėginama įbauginti žmones, tačiau kiek tai ji liečia, sakė Amalrik, jis nenusigandęs.

• PREZ. NIXONAS šį trečiądienį atsilankydamas į Fordo teatrą Washingtono sulaužys tradiciją ir bus pirmasis JAV prezidentas atsilankęs į teatrą po Abraomo Linkolno nužudymo 1865 metais. Teatras restauruotas ir atrodo taip kaip buvo tą tragišką dieną.

• VIDURŽEMIO jūroje susidūrė sovietų karo laivas su anglų lėktuvnešiu "Ark Royal". Sovietų laivas nesilaikė navigacijos taisyklių ir per arti prisartinio prie lėktuvnešio.

laiškai Dirvai

LIETUVOS KOPLYČIOS ATGARSIAI

Šių metų liepos 6-7-9 dienomis, Romoje, Lietuvių Kopyčios šventinimo iškilmės sukėlė lietuvių visuomenėje didelį susidomėjimą ir tuo pačiu susidarė įvairių komentary, kurių atgarsiai ir šiandien tebėra aktualūs lietuvių tarpe.

Pirmiausiai komentuojama ir įvairiai pasisakoma dėl paties kopyčios vardo, kuris dar nėra galutinai ir oficialiai nustatytas - pavadinimas, kas yra būtina teisinių, gyvenimiškų ir visuomeninių požiūriu. Dabar gi vadinama, kaip kam patinka pagal savo nuotaiką, taiknantis prie esamų nuotaikų bei interesų vienos ar kitos visuomenės grupės.

Štai keletas pavyzdžių, kaip iškilmų Ruošimo Komitetas oficialiai Romoje-Vatikane vadinama kopyčia.

1. Savo kvietimuose į priėmimą-banketą rašo: "Lietuvių Kopyčios šv. Petro bazilikos kryptoj šventinimo iškilmų progą... turi garbės kvieisti į priėmimą..."

2. Atspausdintos religinės programos viršelyje užrašyta: "Lietuvių Kopyčios šv. Petro Bazilikoje šventinimas".

3. Mišių knygelė, kuri specialiai išleista, kad maldininkai galėtų bendroje maldosje dalyvauti popiežiaus atnašaujamoje Mišiose, užvardinta: "Messa Per La Dedicazione Della Cappella Litvana". (Mišios, šventinanti Lietuvių Kopyčią).

4. Oficialioje Vatikano atspausdintoje kortelėje -- leidimas įėjimui į bazilikos kryptą, kur poiežiūs liepos 7 dieną atnašavo šv. Mišias, parašyta: "Prefektura Del Palazzo Apostolico... Della Cappella Litvana Mater Misericordiae...". (Prefektūra Apaštališkos aikštelės... Lietuvių Kopyčią Gallesingumo Motina). Visi ekskursantai-maldininkai tik su minėtu leidimu - tegalėjo įeiti į kryptos vidų.

Tai taip kopyčia buvo vadinama oficialiuose spausdiniuose, kurie reikia manyti buvo išleisti su Vatikano žinia ir pritirimu. Visai nestebėtina, kad taip rašoma ir vadinama, nes ir pačioje kopyčioje niekur nėra parašyta bei kas nors atžymėta apie Lietuvių kankinius, išskyrus vieną įrašą šv. Jazapato Kuncevičiaus bareljefe -- "Episcopus et Martyr A.D. 1580-1623". Bet šis įrašas Lietuvių kankinius neprimena ir juos negali atstovauti. Pirmiausiai minėtas šventasis nelietuvis, jis yra baltgudžių kilmės, tik buvo rytų apeigų Polocko arkivyskupas, mokėsis ir gyvenęs Vilniuje. Tai ir viskas. Todėl įdomu būtų žinoti, kokie tikrumoje yra jo nuopelnai Lietuvai, kad pateko į Lietuvių kopyčią?

Panašiai ir su Jogaila "Polonia Rex", kurio buvimas tik tiek pateisinamas, kad yra Vytauto pusbrolis, bet daugiau nieko. Gi jo buvimas lietuviams primena nelemą praeities istoriją, o lenkams sukelia malonių prisiminimų buvusią Unią, kurios šešėlis ir šioje kopyčioje jie žiūri.

Ir štai, dėka minėtų "mozaikinių priedų", nesant kopyčioje oficialaus pavadinimo, kaip Washingtono šiluvos kopyčioje "Litvania", svetimtautis sunkiai susigaudo kieno toji kopyčia ir kokiam tikslui ji yra įrengta.

DE GAULLE...

(Atkelta iš 1 psl.)

va Zalman Shazar ir Egipto galva musulmonas Mahomoud Fawzi, Anglijos karalienės ministras pirmininkas anglonas Edward Heath ir Fed. Vokietijos prezidentas protestantas Gustav Heinemann, priešai iš šiaurės ir Pietų Vietnamo ir net Mao atstovas.

Miręs de Gaulle juos surinko vienon vieton, ko nepajėgė padaryti net Jungtinės Tautos minėdamas savo 25 metų suakty.

Kas kas teigia, kad bareljefų įrašuose esantieji penkis kartus užrašyti žodžiai "Litvania" jau pasako kieno yra kopyčia. Na, jei jauatskiri žodžiai gali suteikti kopyčiai vardą, tai lenkas irgi bent dalį kopyčios gali palaikyti lenkiška, nes yra žodis "Polonia Rex" su karaliumi Jogaila, nekaltant apie reiškiamas jų pretenzijas į šv. Kazimierą, Aušros Vartus ir Vilnių.

Kiek tiesos, bet sako, kad iš lankytųjų tarpo yra buvę panašiu užuominu. Todėl visais atžvilgiais neatidėliojant būtina, jei jau nėra galimybės užrašyti - pavadinti Lietuvių Kankinių kopyčia, tai bent parašyti "Litvania", kaip yra Washingtono šiluvos kopyčioje. Esant tokiame užrašui, kopyčia turėtų vaizdinti dokumentinę metriką, paties Vatikano pripažintą ir tuomet būtų užbaigti visi nesusipratimai bei kalbos savaimė atpultų.

Esant Romoje tuo reikalu buvo teirautasi pas atsakomąją kopyčios komitetą narį, kuris pasisakė už reikalingumą tokio užrašo, bet nesant kitų tautybių kopyčioje užrašų ir lietuvių nedėjo. Gal tikriau būtų pasakyta neleidė dėti. Mums nereikėtų žinoti, kad tai jų reikalas, jie daro, bet mes darykime pagal savo bei tautiečių norą ir pareigavimą. Gal pirmiau ir negalėjo ar nenorėjo, bet šiandien Vatikano II suvažiavimas daug ką pakeitė ir kas buvo negalima -- šiandien jau galima. Tik reikia mums norėti, prašyti ir net reikalauti.

Reikėtų vykdyti V. Ramoaus iškeltą mintį Dirvoje Nr. 62, kur rašoma: "Laisvoji lietuvių bendruomenė turi apipilti Vatikano kankiniais ir skundais, kad kopyčioje nieko nelaukiant būtų įamžinti Lietuvos kankiniai. Atrodo, kad pasakytą labai aiškiai ir gerai. Tuo reikalu turėtų rimtai susirūpinti ir tinkamai akciją praveisti Pasaulio Lietuvių Katalikų Bendrija, nes jos darbų plane turėtų būti tikybinių ir tautinių reikalų derinimas. Reikia manyti, kad ji tuo reikalu tars savo teigiamą žodį ir darbu parodys tautinę sąvagarbą.

Bendrai paėmus, kopyčios pavadinimo klausimas, kaip mes besakytumėm ir bedailintumėm, nėra tvarkoje. Todėl ir V. Ramojus, galimas sakyti gražiai diplomatišku būdu, tame pačiame savo rašinyje patiekia įdomią žinią. Rašo: "Apkankinij (vysk. V. Brizgt) ne kopyčios reikalu, bet visai kitu, nes yra statomas dar vienas paminklas Lietuvos kankiniams vyskupams, kunigams ir tikintiesiems. Už tą paminklą iš visų pusių nebus renkama pinigų, bet jis nebus ir toks monumentalus bei tarptautinis, kaip kopyčia šv. Petro bazilikoje. Tik tiek, kad tuo paminklu visuomenė tikrai nebus apvilta..." Tai tikrai labai svarbus ir daug ką pasakantis pranešimas, kad daugiau visuomenė nebus apvilta, atsiet, ji buvo apvilta. Daugiau jokių komentary nebereikia.

Dar dėl paties Lietuvių Kankinių vardo. Labai būdinga, kad kopyčios statytojai - komitetas, kaip jau buvo minėta, niekur nevartoja to vardo oficialiuose spausdiniuose, kurie bent kiek surišti su Vatikano aplinkos įtaka, bet šiaip rašant spaudoje, ypatingai prašant aukų, visuomet vadinama Lietuvių Kankinių kopyčia. Tokiam pavadinimui neva imamas pagrindas iš dedikacijos teksto, bet tikrumoje jame to pagrindo nėra. Štai vertimo ištraukos iš lotyniško teksto: 1) "... viso pasaulio lietuvių šią kopyčią dedikavo švenčiausiai Mergelei Gallesingumo Motinai prisiminimui tų savo vadų, kurie buvo katalikiško tikėjimo gynėjai ir liudytojai..." 2) "... viso pasaulio lietuvių šią kopyčią aukojo švenčiausiai Mergelei Gallesingumo Motinai, norėdami įamžinti atminimą tų savo brolių, kurie liko iš tikimi katalikiškojo tikėjimo liudytojai..." Ar čia yra paminit kankiniai mirę už Lietuvą, o taip pat ir už tikėjimą?

Nors dedikacijos lotyniškaime tekste - įrašė yra žodis Tes-

LIETUVOS UNIVERSITETAS

Lietuvių Profesorų Draugija Amerikoje leidžia stambų apie 700 puslapių veikalą antpašte "Lietuvos Universitetas". Šio veikalo redakcinę komisiją sudaro: Redakcinės komisijos pirmininkas Vysk. V. Brizgys, leidinio redaktorius Pranas Čepėnas, kalbos taisytojas prof. dr. P. Jonikas ir komisijos nariai -- prof. St. Dirmantas, prof. med. dr. J. Meškauskas ir kun. P. Dilys. Vienas redakcinės komisijos narys inž. J. Rugis yra miręs.

Šiame veikle informuojama apie mokyklų pradžią Lietuvoje, o nuo 1579 m., t.y. nuo Vilniaus Jėzuitų Akademijos įsteigimo, aprašoma beveik 400 metų Lietuvos aukštojo mokslo istorija: Vilniaus Jėzuitų Akademija, Vyriausioji Lietuvos Mokykla, Senasis Vilniaus Universitetas. Po Senojo Vilniaus Universiteto uždarymo (1832 m.) -- Dvasinės ir Medicinos - Chirurgijos Akademijų darbai, Lietuvos nepriklausomybės metu Lietuvos Universitetas, kuris vėliau buvo pavadintas Vytauto Didžiojo Universitetu ir Vilniaus Universitetas ligi 1944 m.

Tai bus pirmas tokios plėčios apimties moksliškasis parašytas ir objektyvus veikalas apie Lietuvos aukštojo mokslo mokyklas -- universitetus.

Dažnam gali kilti klausimas kodėl toks veikalas leidžiamas Amerikoje, o nelaukiama panašų veikalą išleisti Lietuvoje. Tik vienu pavyzdžiu parodysiu, kad dabar okupuotoje Lietuvoje dar negalima išspausdinti objektyvaus, net ir moksline veikalo, 1966 m. Vilniuje išspausdino stambų veikalą -- "Vilniaus Universitetas". Toje knygoje yra skyrius -- Vilniaus Universitetas pirmaisiais tarybiniais santvarkos metais, -- kur daugiau rašoma apie Sovietų Rusijos mokslą ir komjaunimo organizacijos veiklą, negu apie Vilniaus Universiteto darbą. Tame veikle profesorius, pasitraukusių iš Lietuvos, pavardės visai neminimos, išskyrus rektorius M. Biržišką, bet ir apie jį rašoma, kad jis nepateisinęs komunistų partijos ir tarybų valdžios parodyto senajai inteligentijai pasitikėjimo. Panašų pavyzdžių jų išleidžiamuose mokslo veikaluose apstu.

tis, kuris lietuviškai reikštų -- liudytojas, gynėjas, kankinys ir panašiai, bet kai matome spaudoje patalpinuose vertimuose kankiniai neminimi. Gal neminima todėl, kad ir originaliame tekste esančiam žodžiui Testis -- kankinys, norint galima jam pritaikinti mažiau kaltesnę reikšmę, kas savaime sušvelnėja įrašą -- teksto parašymas ir išvengiama tiesaus bei teisingo pasakymo skriaudėjams.

Dar kai kas mėgina tvirtinti, kad esantis dedikacijos įrašas pasako kam kopyčia skirta. Visai teisingai, iš esamų duomenų -- užrašų, be didelio galvojimo matosi, kad ji skirta vien tik gynejams ir liudytojams už katalikišką tikėjimą. Bet čia ir yra visas nesusipratimas ir apvylimas, nes visą laiką buvo rašoma ir kalbama, kad ji skirta visiems be skirtumo lietuviams, kurie paaukojo gyvybę už tėvynę Lietuvą bei tikėjimą.

Todėl gaila ir nesuprantama, kodėl prie padarytų klaidų nenorima prisipažinti ir tuo labiau jas atitaisyti? Visi džiaugiamės kad kopyčia įrengta gražiam ir kilniam tikslui, bet nesmagu ir liūdna matyti negarbingą patalpinimą tiems, kurie nori ir toliau mus laikyti paklusniomis savo avelėmis.

Tuo pačiu tenka pasisakyti ir dėl priekaištavimo, kad visi tie asmenys, kurie neaukavo kopyčios įrengimui neturi teisės tuo klausimu kalbėti ir taisyti reikalus rūpintis. Atrodo, kad taip galvoti ir sakyti negalima, nes kopyčia statyta visų lietuvių vardu ir ji reprezentuoja Lietuvą. Daleiskim paskira organizacija ar asmuo pastato kokį monumentalų paminklą Lietuvai prisiminti-pagerbti, bet jis netektų savo paskirčiai, tai tuo atveju visuomenė turėtų pilnai teisę reaguoti. Lygiai ir mūsų kopyčios reikalą visi lietuvių turi teisę savo nuomone pareikšti, nes lietuvių kankiniai ir Lietuva visiems vienodai brangi.

J. Tijūnas

Manau, jog šio pavyzdžio pakanka paremti tvirtinimą, jog okupuotoje Lietuvoje negalima išspausdinti objektyvios mokslinės knygos.

Mūsų spausdinamoje knygoje plačiai apžvelgiama Lietuvos visuomenės pastangos atsteigti aukštąją mokyklą Lietuvoje, aprašoma ir įvertinama Lietuvos aukštųjų mokyklų veikla, jų atliktieji mokslo srityje darbai palyginami su kaimyninių kraštų aukštųjų mokyklų darbais. Tik iš netendencingų palyginimų, paremtų patikimais duomenimis, galima sudaryti tikrąją kraštų civilizacinę ir kultūrinę lygį.

Šio veikalo pirmąją istorinę dalį parašė dr. A. Rukša, o Nepriklausomos Lietuvos Universitetų fakultetų veiklos aprašymus, biblioteką, studentų organizaciją, atsiminimus ir kitą medžiagą šiam veikalui pateikė redaktoriui 45 bendradarbiai.

Kiekvienas besidomintis Lietuvos mokslo praeitimi ir šviete, šiame veikle atras daug įdomios medžiagos ir galės su sidaryti pilnutinį vaizdą apie Lietuvos aukštųjų mokyklų veiklą bei jų įnašą tautos švietimui ir kultūrai. Gi kiekvienas mokslo srities specialistas - teologas ar filosofas, filologas ir istorikas, medicinas ar gamtininkas, matematikas ir fizikas, inžinierius, teisininkas ir ekonomistas ir kiti tikrai suras šame leidinyje visą jo mokslo srities istoriją nuo pat pirmosios aukštosios mokyklos įsteigimo Lietuvoje.

Šiuo leidiniu, mano manymu, turėtų susidomėti ir jaunoji lietuvių akademių karta Amerikoje ir kitur, kad šį veikalą paskaityt galėtų lyginti Lietuvos Universiteto santvarką, darbo sąlygas, dėstomos mokslo dalykus, studentų mokymosi sąlygas ir jų organizacinę veiklą su dabartinėmis Amerikos ar kitų kraštų aukštosiomis mokyklomis.

Šis pranešimas buvo prof. Prano Čepėno Chicagoje skaitytas per Lietuvių Radijo Forumą spalio 31 d.

Lietuvos Universitetas iš spaudos išeis ateinančių metų pradžioje. Knyga kaštuos 15 dol. Garbės prenumeratorių įrašomas kas auksa 100, mecenatas kas auksa 500 dol. Užsakymus, mokėjimus ir auksa prašoma siųsti leidėjui, Lietuvių Profesorų Draugijai Amerikoje, rašant prof. St. Dirmantui, 6616 So. Washtenaw, Chicago, Ill. 60629, USA.

'OSTPOLITIK'

EIGA...

(Atkelta iš 1 psl.)

myko, kuris davė Scheeliui suprasti, kad nepaisant pažiūrų į Vakarų Berlyno statusą skirtumo, dėl jų galima ir tartis ir susitarti.

Šešios dienos prieš Hesseno rinkimus prasiėjo ir vokiečių - lenkų derybos dėl 'atsisakymo nuo prievartos' pakto sudarymo ir Oderio-Neisės linijos sienos pripažinimo. Varšuva atsisakė nuo savo ankstyvesnio savo reikalavimo į sutarties įžangą įtraukti vokiečių kaltės dėl karo pradžios pripažinimą. Jai dabar pakaktų konstatavimo, kad Lenkija buvusi pirma Hitlerio agresijos auka. Bonna iš savo pusės, pripažindama Oderio Neisės liniją siena, nerezervuavo sau teisės dėl jos derėtis taikos konferencijoje, nors tokios teisės egzistenciją konstatuos notose JAV, D. Britanijos ir Prancūzijos vyriausybės, pranešdama apie savo sutartį su Lenkija. (Galimybė, kad tokia taikos konferencija

PRO LIETUVIO ŽIŪRONĄ

ISTERIKA DĖL BRAZINSKŲ

Pranas Brazinskas ir jo sūnus Algirdas, nepakęsdami bolševikinės vergijos Lietuvoje, ištroškė laisvės, pasiryžo rizikuoti savo gyvybėmis ir išsprukti iš bolševikinės teritorijos, priversdami sovietų lėktuvą pakeisti kryptį ir nusileisti Turkijos žemėje. Dėl šio įvykio kilo didžiausias triukšmas bolševikų rusų ir lietuvių spaudoje. "Tiesa" paskyrė kelių dienų dienraščio puslapius vien šiam įvykiui nagrinėti.

Maskvos "Pravda" ir Lietuvos "Tiesa" yra visam pasauliui žinomi mels skelbėjai. Net pačių rusų yra sukurtas anekdotas, kad "Izvestijoje" nėra žinių, o "Pravdoje" nėra tiesos. Taigi, ir Lietuvos "Tiesa" Maskvos įsakymu išgalvoja tokių mels, kuriais ir ji pati netiki.

Kol Brazinskai gyveno ir dirbo okupuotoje Lietuvoje, "Tiesa" apie juos nieko blogo nerašė. Vos spėjo jie pabėgti iš rusiškai bolševikinės santvarkos, jie pasidarė "banditai", "žmogžudžiai", "vagys" etc. Žiūrėkite, koks tas Pranas Brazinskas "niekšas", jis net savo motiną apgavo! Jis prikalbino motiną parduoti savo namelį kaimė, paėmė iš jos pinigų, o vėliau atsisakė ją išlaikyti. Tokie faktai terodo, kokia baisi yra bolševikinė santvarka. Jei sūnui tenka kombinuoti, kaip iš motinos gyventi, tai yra ryškiausias krašto skurdo ženklas. Galimas dalykas, kad motina gera valia atidavė tuos pinigus sūnui, mums neįmanoma tai patikrinti, o bolševikai turi gerų priemonių priversti motiną, kad viešai liudytų prieš sūnų.

Juokingi atrodo ir tarytojo E. Buroko tauškalai apie Brazinsko nusikaltimą, kad jis tardymo metu norėjęs smogti kėde tarnautojui, pagrobti dokumentus. Jei Brazinskas būtų tai padaręs, neabejojame, kad E. Burokas būtų jį atidavęs teismui ir pareikalavęs ilgų metų kalėjimo. Bet Pr. Brazinskas nebuvo nuteistas. Tik dabar, kada jis pabėgo, tai visokie maskolberniai su žiburiu eina ieškoti jo kriminalinių nusikaltimų.

Kuriam tikslui visa tai daroma? Aišku, kuriam tikslui. Bolševikai gerai žino, kad Turkijos vyriausybė, vadovaujama teisingu ir humanišku, neišduos jiems politinių pabėgėlių, nežiūrindami kokiomis aplinkybėmis jie pabėgo. Tada Maskvos politruksai sugalvojo sukelti lietuvių bolševikinėje spaudoje triukšmą, kad Brazinskai yra kriminaliniai nusikaltėliai ir todėl jie turi būti Turkijos valdžios išduoti Lietuvos teismui.

Mes nesistebime, jei šiai isterikai pasidavė išprievartauti valdininkai, mokytojai, maskollaižiai žurnalistai, nes jie nori gyventi, iš to duoną valgo. Bet mes labai stebimės Lietuvos Mokslo Akademijos nariu prof. P. Slavėnu, kuris, kaip mokslininkas, turėtų vadovautis tiesa, o ne NKVD suteiktas davinias.

Visa ši dėl Brazinskių sukelta isterika Lietuvoje terodo, kad ir dabar mūsų tėvynėje, rusų bolševikų okupuotoje, viešpatauja Stalino laikų režimas: NKVD (ir dar rusų) įsako, diktuoja, o lietuvių, iš baimės netekti tarnybų, pasirašo visokius Maskvos padiktuosius mels.

O IŠ KOKIO KELMO TŲ, VIDUOLI, IŠSPIRTAS?

"Gimtajame krašte" Česlovas Viduolis komentuoja "Dirvos" kritiką, parašytą V. Vaitiekūno knygos "Litvania" pasirodymo progą. Komentarai, žinoma, visiškai bolševikiniai. Kadangi V. Vaitiekūnas išpeikė tautininkų valdymo laikotarpį, tai Č. Viduolis patvirtina, jog V. Vaitiekūnas parašė teisybę.

Papildydamas V. Vaitiekūną, Česlovas Viduolis dar labiau juodina laisvosios Lietuvos laikotarpį: girdi, tada ir beraščiai buvo gausybė, ir bedarbių -- masės, antstoliai suprakaitavę trisus iš peties, ir kultūrinės laisvės nebuvo etc. Deja, Č. Viduolis užmiršo, kad tais laikais išaugo tokie "beraščiai" rašytojai, kaip P. Cvirkas, S. Neris, K. Korsakas, A. Venclova... Kad šitie rašytojai ne tik turėjo valdžios tarnybas, bet net stipendijas į Paryžių... Kiti apsidirbavo literatūros laurais: S. Neris, Ieva Simonaitytė...

Žinoma, už Maskvos išsiuptytus iš Lietuvos kolchozininkų ir darbininkų pinigus galima viską pagal Kremliaus komunistų partijos reikalavimus iškraipyti, meluoti, bet kas šiam melui patikės? Nebent iš Maskvos kelmo išspirtas Česlovas Viduolis.

MIKUCKIO PANAUDOJIMAS...

Dėl visai mums suprantamų psichologinių priežasčių Juozas Mikuckis prieš keletą metų iš JAV grįžo į Lietuvą. Jis buvo jau senesnis, kaip poetas tremtyje išgarsėti nepajėgė, tai apsisprendė numirti savo žemėje. Ir tai natūralu! Bet bolševikai, kaip viską išnaudoja savo interesams, taip ir Juozo Mikuckio sugrįžimą panaudojo kitiems tremtiniais vilioti ir apgaudinėti.

Neseniai Mikuckis mirė. Jo neatėjo pagerbti nei Sniečkus, nei Korsakas, nei Venclova. Jį pagerbė tik kelinta eiliniai bolševikiniai maskollaižiai: V. Kazakevičius, J. Lukoševičius... Dabar Mikuckis bolševikams jau bus nebereikalingas...

M. SARGENIS

galėtų būti sušaukta, kė: -- jie turės il atstosiuo metu laikoma lygia nuliui. Sovietų norima Europos saugumo konferencija nebūtų lygtai nos vyriausybė už tą sutartį nori išsiderėti teisę išvykti iš Lenkijos į Vakarų Vokietiją visiems vokiečiams, kurie dar liko Lenkijoje.

Tokioje naujai sužadintų lūkesčių atmosferoje įvyko Hesseno rinkimai. Kaip galima buvo tikėtis, socialdemokratai ir toliau bus didžiausia partija Hesseno seime (53 atstovai iš 110), tačiau jie prarado netoli 5% balsų, palyginus su rinkimais prieš 4 metus. Krikščionys demokratai, kurie su nepasitikėjimu žiūri į OSTPOLITIK, susirinko beveik trečdaliu daugiau balsų negu per pastintinius rinkimus, o užsienio reikalų ministerio Scheel partija -- liberalai -- savo turėtas pozicijas išla-

GLUE MACHINE
SET-UP MAN
For folding cartons. Experienced on straight line and right angle gluers.
And
OFFSET PRESSMAN
Experienced in running quality printing on 25x38 and 36x49 2 color presses. Steady work. Overtime for qualified men.

ACME CARTON CORP.
6470 Miller Rd.
Dearborn, Mich.
313 — 581-4820

DIRVA

THE LITHUANIAN
NEWSPAPER

6907 SUPERIOR AVENUE, CLEVELAND, OHIO 44103

Telephone: (216) 431-6344

SECOND-CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO •
PUBLISHED TWO TIMES A WEEK EVERY WEDNESDAY AND
FRIDAY BY AMERICAN LITHUANIAN PRESS RADIO ASS'N. VILTIS,
INC. • SUBSCRIPTION PER YEAR \$13.00 • SINGLE COPY 15 CENTS.

EDITOR VYTAUTAS GEDGAUDAS

DIRVA ISEINA TREČIADIENIAIS IR PENKTADIENIAIS •
PRENUMERATA MEAMS \$13.00, PUSEI METŲ \$7.00 • ATSKIRO
NUMERO KAINA 15 CENTŲ • STRAIPSNIAI TRUMPINAMI IR
TAISOMI REDAKCIJOS NUOŽIORA • NESPAUDINTI STRAIPSNIAI
GRAŽINAMI TIK AUTORIAUS PRASANT • PAVARDE PASIRASYTI
STRAIPSNIAI NEBŪTINAI IŠREISKIA REDAKCIJOS NUOMONĘ • UŽ
SKELBIMŲ TURINĮ IR KALBĄ REDAKCIJA NEATSAKO.

SPAUDOS MĖNUO

LAPKRITIS -- spaudos mėnuo. Taip paskelbė Lietuvių Bendruomenės Chicago apygarda, norėdama atkreipti lietuvių visuomenės dėmesį į mūsų spaudos reikalus.

Toks spaudos mėnesio paskelbimas yra visad naudingas. Tai brangintinas būdas artinti mūsų spaudą prie skaitytojo. Spaudos mėnuo išeivijoje turėtų būti savotišku savo spaudos propagados laikotarpiu. Bet vien tik nutarimas, be visuomenės atsako, pasiliktu popieriniu nutarimu. O aktyviai visiems sukrutus, lietuvių spaudos skaitytojų skaičius bent ketvirtadaliu lengvai paaugtų ir tada mūsų spauda pasidarytų stipresniu ginklu.

Labai daugpuikių savo spaudos mylėtojų nuolat ir nuolat, gretaprenumeratos dar pridėda keletą dolerių laikraščio paramai, nes jie supranta, kad iš prenumeratos mokesčio mūsų spauda sunkiai gali išsiversti, nebūdama didelio tiražo ir neturėdama pinigų, kaip amerikiniuose laikraščiuose, apmokamų skelbimų. Toks skaitytojų supratimas savo spaudos reikalų geriausias pavyzdys yra Dirvoje spausdinami rėmėjų sąrašai. Visiems jiems Dirva ir jos leidėjai nuo širdžiai dėkoja, nes tai labai palengvina lietuviškam laikraščio išsilaikyti.

Bet šaliapinio reikalinga ir naujų skaitytojų. Daugelis senųjų miršta. Būtų sveikintinas dalykas, jei į jų vietą įsijungtų nauji skaitytojai. Laikraštis be skaitytojų, tai kaip armijos vėliava be

karių. Tad, atnaujindami savo prenumeratą, padėkit mums surasti naują skaitytoją. Naujųjų Metų proga užsakykite laikraštį savo bičiuliui, arba kokiam jaunuoliui, arba sunkiai besiverčiančiam lietuviui. Tai bus geriausia dovana, kuri bus ne vienartinė ir labai prasminga. Įsivaizduokite savo artimą, kuris gaus Dirvą, jūsų dovaną ištisus metus ir kiekvieną kartą jis imdams laikraštį į rankas, prisimins jus, džiaugdamasis informacijomis iš lietuviškojo pasaulio, pasiskaitymais ir įvykių vertinimais. Ir jūsų krūtinę užlies šiltas jausmas žinant, kad jūsų pažįstamas arba artimasis gyvena tais patį išpūdziais Dirvą gavęs, kaip ir jūs.

Lietuviškų leidinių kainos yra nepaprastai pigios. Nors visas aplinkui brangsta šuoliais, prenumeratos kaina pasilieka ta pati. Lyginant su kitų išeivių spaudiniais, lietuviškieji yra patys pigiausi, o turiniu neatsilieka nuo amerikinių.

Bet amerikiniuose leidiniuose nerastite mūsų, lietuviškų problemų, kasdieniško gyvenimo įvykių ir rūpesčių savo tautos reikalais. Pav. dabar Brazinskių istorija, plačiausiai nušviesta mūsų spaudoje, kitataučiams visa tai gal atrodo tikrai įdomus nuotykis, o mums visa tai arti širdies, kaip įvykis su artimiausiu žmogumi. Tad štai čia ir yra tas skirtumas net informacinėje spausdinio sferoje.

Spaudos mėnuo turėtų vykti akcijos ženkle. Jo

paskelbimas yra propagandos veiksnys. O propaganda negali būti mieguista, ji turi būti įtikinanti ir atkakliai veikti į žmogų, skatinant jį galvoti, sielotis siūloma problema ir remti nepaprastai atsakingą darbą.

Dirva sveikina ir remia Spaudos mėnesio paskelbimą, kaip gerą sumanymą.

DIRVOS RĖMĖJAI

Atsiliepdami į prašymą, savo auka Dirvą parėmė šie skaitytojai:

A. Butkus, Cleveland	10,00
O. Dailidienė, Syracuse	5,00
J. Rinkus, Cleveland	5,00
K. Mažonas, Parma	10,00
J. Švarcas, Wickliffe	10,00
B. Paplėnienė, Chicago	5,00
V. Mažeikienė, Lk Zurich	10,00
M. Karaša, Baltimore	1,00
J. Jasildas, Evanston	5,00
A. Trečiokas, Orange	10,00
J. Krygeris, Cleveland	2,00
L. Almario, Lakewood	2,00
P. Sideravičius, Cicero	2,00
A. Mažeika, L.A.	5,00
D. Kalėda, Pittsburgh	3,00
A. Stankūnas, Cleveland	2,00
J. Juodis, Brooklyn	5,00
A. Veliuona, Baltimore	2,00
S. Pakauskas, Windsor	10,00
D. Slivynas, Diamond Pt.	50,00
J. Vaičiūnas, Akron	10,00
K. Stundžia, St. Catharines	5,00
J. Merkys, Hartford	1,00
A. Garka, Cleveland	2,00
M. Sketerytė, Woodhaven	3,00
J. Žmuidzinas, L.A.	10,00
A. Vitkus, Harrison	5,00
A. Miliauskas, Eastlake	5,00
J. Vincitnas, Chicago	5,00
B. Motušis, Chicago	5,00
A. Grinius, Detroit	5,00
S. Petrauskas, Elizabeth	10,00
E. Stepas, Euclid	7,00
K. Starinskas, Wickliffe	3,00
J. Preibys, Detroit	5,00
A. Musteikis, Detroit	7,00
J. Skrinška, Eastlake	10,00
V. Mažeika, Chicago	5,00
S. Malinauskas	5,00
S. Pladys, Cleveland	5,00
P. Stankionis, Detroit	5,00
K. Matutis, Chicago	5,00
A. Miciulis, Richmond Hill	10,00
J. Vadopalas, Cicero	10,00
K. Cicėnas, Hot Springs	10,00
V. Krisciunevičius, Detroit	5,00
V. Poškus, Detroit	1,00
C. Pocius, Columbus	5,00
A. Saulis, Chicago	5,00
V. Bacevičius, Cleveland	2,00
S. Trinka, Chicago	1,00
V. Miškinis, Toronto	3,00
V. Zdanys, Wethersfield	10,00
V. Petraltis, Toronto	10,00
S. Nasvytis, Cleveland	5,00
A. Kalvaitis, Chicago	10,00
J. Simonis, Santa Barbara	2,00
S. Radzys, Chicago	2,00
A. Drasutienė, Oak Park	5,00
V. Bulota, Chicago	5,00
M. Vaišnys, Philadelphia	2,00
K. Čepas, Elon College	2,00
O. Mironaitė, Chicago	10,00
V. Vitkus, Rochester	2,00
V. Kavaliūnas, Cleveland	5,00
V. Juodvalkis, Panorama City	10,00

Visiems ankojusiems Dirva nuoširdžiai dėkoja.

BRAZINSKŲ BYLOS SPRENDIMAS GALI ILGAI UŽSITĖSTI

VLIKO PIRMININKAS DR. J. VALIŪNAS DIRVOS BENDRADARBEI
EMILIJAI ČEKIENEI ATSAKO Į KLAUSIMUS

-- Iš sovietinės vergijos į laisvę prasiveržusių lietuvių Brazinskių byla yra susidomėjęs visas laisvasis pasaulis, o itin lietuviai. Daugelis savo iniciatyva siuntė telegramas Turkijos prezidentui, Turkijos ambasadoriui Washingtone. Spaudoje skaitėme ir didesnių žygių atliktų iš asmeninės iniciatyvos, gal malonėtumėte painformuoti skaitytojus, ką VLIKas atliko sąryšy su šiuo įvykiu?

-- Brazinskių žygis, nukreipiant sovietų lėktuvą iš Sovietų Sąjungos į Turkiją, buvo sutiktas viso pasaulio spaudos sudide liu nustebimu, nes tai pirmas atsitikimas istorijai, kad sovietų lėktuvas buvo įveltas. Kaip žinote, bandymų buvo dar ryta, bet jie vis nepavykdavo. Savaimė suprantama, kad mes, lietuviai nudžiugom sužinoję, kad tėvas ir sūnus Brazinskai buvo tie pirmieji politiniai pabėgėliai, kuriems tas žygis pavyko. Deja, ši bėgimą vykdančių nebuvo apsieita be aukos, bet, kaip mums žinoma, tai buvo nelaimingas atsitikimas, o ne Brazinskių noras igulos naręnų ša tti.

Lėktuvo pagrobimas įvykiu ketvirtadienį ir penktadienį jau turėjom patvirtintas žinias, kad politiniai pabėgėliai yra lietuviai ir VLIKas tuč tuojau ėmėsi gelbėjimo akcijos. Penktadienį jau buvo pasiųsta pirmoji telegrama Turkijos prezidentui, o šeštadienį VLIKo valdybos narys Romas Kezys išskrido Turkijos sostinė. Vlikas tuojau susirio su Diplomatinė Tarnyba, Amerikos Lietuvių Tarnyba, Lietuvių Bendruomenė ir Lietuvos Laisvės Komitetu, buvo susitarta, jog šiai Brazinskių gelbėjimo akcijai turi būti įjungti visi lietuviai, visos mūsų organizacijos ir tą veiklą koordinuos VLIKas.

Organizacijos ir pavieniai asmenys pasiuntė, kiek VLIKui dabar žinoma, virš tūkstančio telegramų ir Turkijos vyriausybė aiškiai matė, jog Brazinskai nėra vieni. Lietuviai parodė, kad reikalui esant gali dirbti vieningai ir efektingai.

ALT pilnai pritarė valdybos nario kelionei į Turkiją ir laikė jį mūsų veiksmų atstovu. Aš su ALT pirmininku inž. E. Bartkum lydimi Lietuvos atstovo Washingtono p. J. Kajecko pirmadienį, spalio 26 d. lankėmės valstybės Departamente prašydami paramos. Tą pačią dieną lankėmės turkų ambasadoje.

-- Ar tokiais netikėtais atvejais yra naudinga asmeninė nekoordinuota iniciatyva?

-- Kiekviena asmeninė veikla, jeigu ji paskatina lietuvių reikalus, yra sveikintina, bet mes, VLIKo valdyba

darėm viską, kad ta veikla būtų koordinuota. R. Kezys kasdien informuodavo apie padėtį Turkijoje telefonu ir, kad mūsų veikla buvo jaučiama Turkijoje, geriausias įrodymas yra piktas Tasso puolimai. Taip pat mums padėjo pasaulio didžiosios spaudos susidomėjimas šiuo įvykiu ir mūsų pareiškimai, kurie tilpo spaudoje, kad Brazinskai yra politiniai pabėgėliai.

-- Ką, Jūsų nuomone, lietuvių visuomenė dar turėtų atlikti?

-- Rusai yra išvystę nepaprastą spaudimą į Turkijos vyriausybę ir buvo didelis pavojus, kad Brazinskai gali būti sugrąžinti Sovietų Sąjungon kartu su visais keleiviais. Mes turime būti dėkingi turkų vyriausybei, kad ji to nepadarė, kad Brazinskai yra laisvame krašte.

Mūsų visuomenė turėtų naudoti kiekvieną progą informuojant užsienio spaudą apie politinę padėtį Lietuvoje ir paaiškinti, kodėl žmonės iš to kalėjimo bėga.

Mes esame painformuoti teisininkų iš Turkijos, jog rusai stengiasi įvairiais būdais įrodyti, kad Brazinskai yra kriminaliniai nusikaltėliai. Tas, žinoma, juokinga žinant, kad Brazinskai 1947 m. su žmona buvo ištremti iš Lietuvos už tai, kad pagelbėjo partizanams. Jo sūnus dabar tėra tik 15 metų, ne 18-ka, kaip buvo skelbta. Jų bylos sprendimas gali būti ilgas ir brangus. Mes džiaugiamės, kad lietuviai supranta reikalo svarbą

ir jau pradėjo aukoti Brazinskių gelbėjimui. Pini-gų reikės daug ir dabar iš lietuvių visuomenės laukiama susiklausymo ir aukų Tautos Fondui.

-- Ką laikote VLIKo šių metų laimėjimais ir kokias teko šių metų bėgyje sutikti darbo kliū-tis?

-- Bene didžiausiu šių metų laimėjimu skaitau Brazinskių bylos ir tuopa-čiu Lietuvos išgarsinimą plačiajam pasaulyje. Pažymėtina, kad moralinę Brazinskių dvasią tikrai labai pakėlė adv. dr. Elenos Armanienės pasimatymas su jais ir užtikrinimas, kad laisvojo pasaulio lietuviai jų neapleis.

Dideliu laimėjimu yra radijo programų siuntimas į Sibirą. Jau turime žinių, jog tų programų yra klausomasi ir jos gerai girdimos.

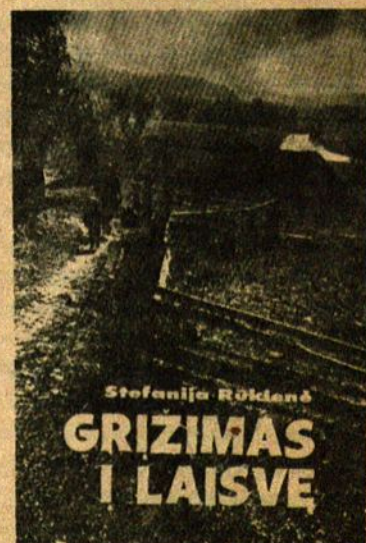
Viena iš didžiausių kliūčių laikau darbo jėgų ir lėšų stoką veiklos stiprinimui.

-- Kodėl VLIKo seimas šiemet ruošiamas Chicagoje, kai pagal senąją tradiciją būdavo visada tik New Yorke?

-- VLIKas gali būti stiprus tik bendradarbiaudamas galimai glaudžiau su visuomene. VLIKo atstovai suvažiavę į New Yorką praeitų metų gruodžio mėnesį prašė valdybą sekanti seimą ruošti ne New Yorke. Tuo būdu VLIKas su eis į artimesnį kontaktą su daugiau žmonių ir dar kartą parodys norą turėti su mūsų visuomene galimai tampresnius ryšius.

JAU IŠĖJO IŠ SPAUDOS

SIBIRO TREMTINĖS UŽRAŠAI



DIRVA
6907 Superior Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Siunčiu dol. ir prašau atsiųsti Stefanijos Rūdienės atsiminimų II dalį "Grįžimas į laisvę".

.....egz. kietais viršeliais, kaina 6 doleriai;

.... egz. paprastais viršeliais su aplanku, kaina 5 doleriai

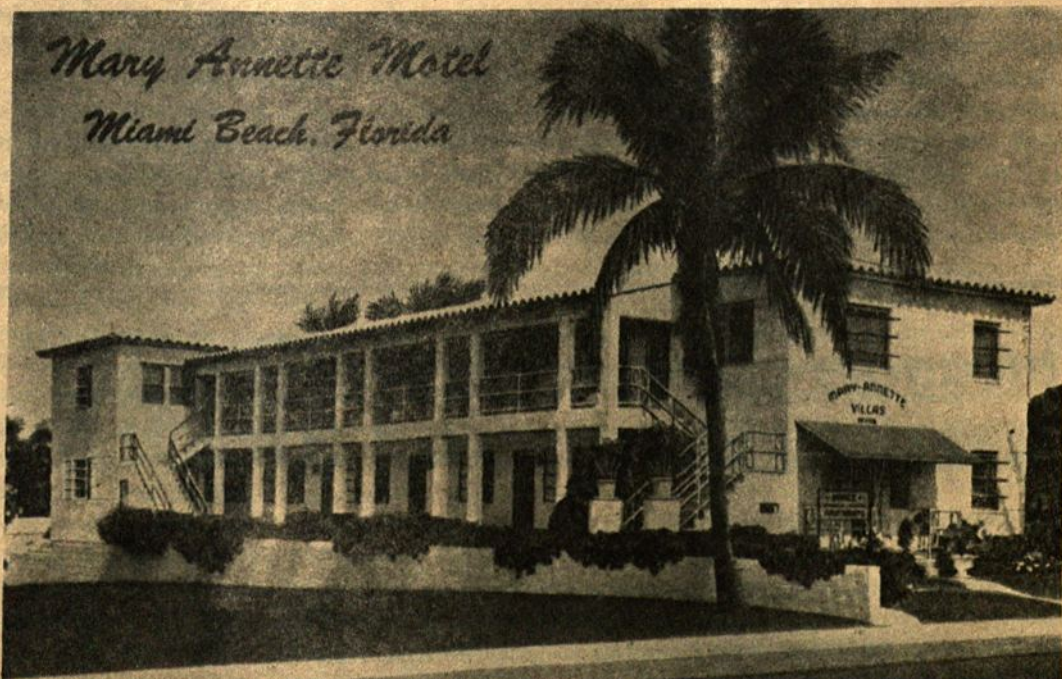
Mano adresas:
(pavardė ir vardas)

.....
(namo numeris ir gatvė)

.....
(miestas ir valstybė, zip Nr.)

KURIS DIRVOS SKAITYTOJŲ BUS LAIMINGASIS?

SKAITYTOJAMS PAGEIDAUJANT, RĖMĖJŲ VAJUS PRATĖSIAMAS
IKI Š. M. GRUODŽIO 1 DIENOS



KURIS DIRVOS SKAITYTOJŲ bus laimingasis? Vieną savaitę atostogų dviems asmenims Jazbučių vasarvietėje 8910 Collins Ave, Miami Beach, Floridoje, pasirenkant nuo 1971 m. gegužės mėn. iki 1971 m. gruodžio mėn., galės laimėti Dirvos rėmėjas. Šias atostogas Mary Annette Villas savininkai p. Jazbučiai paaukojo Dirvos rėmėjams. Jos bus paskirtos burtų keliu. Ponams Jazbučiams už auką nuoširdžiai dėkojame.

Ar taip leistina elgtis su Donelaičio palaikais?

Sušlykštinto pavadinimo vietovėje Čistyje Prudy Kaliningrado srities rajone, kuri anksčiau švietė lietuviams savo poetišką Tolminkiemio pavadinimu, atrado Kristijono Donelaičio palaikus. Neteko patirti, kokiais įrodymais

remtasi patvirtinti, kad atrastieji palaikai yra tikri, autentiški didžiojo būrų gyvenimo hero Donelaičio palaikai. Tarybinė spauda neabejoja autentiškumu. Gal būtų buvo kapas, antkapis, užrašas.

Kapas buvo atkastas, palaikų kaulai buvo atidengti ir smalsios tyrinėtojų rankos ėmė vartyti kaulus, keisti jų amžinam poilsui atsidavusią poziciją. Tolminkiemio žemėlė globojo būrų dainiaus žemišką kūną. Palengva jis tirpo toje žemėje, jungėsi su ja ir atidavė save jai. Bet Čistyje Prudy dvasia neišėjo Donelaičiui užtarnauti ilstėtis, kad ir didžiulio poilsio jis vertas, sukūręs šimtmečiams savo Metus. Tutanchamono liekanas padėjo į muziejų. Faraonų mumijos tenkina smalsuolių žvilgsnius. Kas kad prieš tūkstantčius metų, geisdami praamžino poilsio, jie slėpė savo palaikus piramidžių iščiose. Dabar jie, kaip prekės, išstatyti po maziųjų stiklų dangčiais.

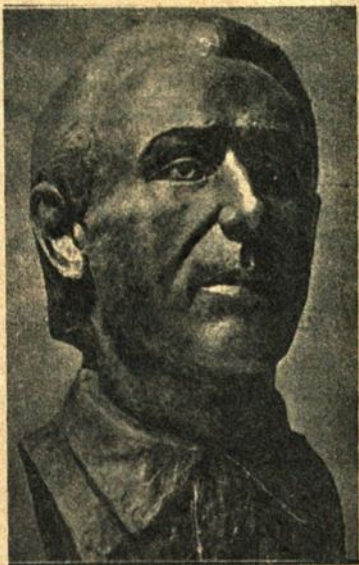
Su tuo pat principu eita atkasti Donelaičio kapą. Smalsumas stumtė stūmė atsiekti tikslą: pagal kaž kokius veido bruožų atkūrimo metodus iš kaukuolės atrasti gyvo veido atvaizdą. Tūlas V. Urbonavičius išizdėjo tai padaryti. "Socialistinio realizmo" nuotaikoje Kostas Korsakas tarė: iškyla naujas uždavinys kuo plačiau išpopuliarinti tikrąjį K. Donelaičio portretą, pakeičiant juo ligišiolinius tariamusios poeto portretus. Šiuo atveju mūsų dailininkų vėl laukia didelis kūrybinis darbas -- remiantis dabar jau turima autentiška veido rekonstrukcija, sukurti įvairios rūšies, pakirties bei interpretacijos jo meninius portretus. (Švyturys, Nr. 13).

Koks džiūgavimas, ko kio atradimo ekstazė! Kodėl šia proga nepaikišti, kam reikia, minties ir Tolminkiemiu grąžinti jo gražųjį veidą, jo gražųjį vardą? Juk sunku ir išniekintiems Donelaičio palaikams ilstėtis "Kaliningrado" srity.

Tad, tam smalsumui patenkinti, turėti būrų dainiaus ir lietuvių hero "portretą", specias V. Urbonavičius atskiria Donelaičio kaukuolę nuo jo skeleto, varto ją vienaip ir kitaip matuodamas, išgaudamas veido esminių bruožų iliuziją, taškų santykių, proporcijas. Jis atlieka su Donelaičio kaukuole daug komplikuotesnius triukus, kurie atliekami taip vadinamo lavono "kosmetikos"

procesu, kada irgi sugėbama iš sugedusio žemėje išbuvusio veido, arba iš sutinusio vandenyje skenduolio veido, per kosmetiką ir fotografiją, atgauti gyvo veido identitetą.

Kokiais savo būrų žodžiais, kokiu jų posakiu atsiliptų Donelaitis į tą V. Urbonavičiaus



V. Urbonavičiaus rekonstruotas K. Donelaičio portretas.

darbą ir K. Korsako priitarimą? Bet, štai veidą atstatė, gavo "portretą", ir visi dailininkai, kurie piešė intuityviai Donelaičio atvaizdą (P. Kalpokas, V. Grybas, P. Rimša, V. Jonynas, V. Jurkūnas, K. Bogdanas, A. Aleksandravičius, S. Ušinskas, ir kt.) buvo elminuoti iš K. Donelaičio portreto improvizavimo. Prieš mus dabar V. Urbonavičiaus portretas. Įkvėpto ir kieto žvilgsnio, kiek nedrausiai skeptiško veido, dar nesenas (Donelaitis mirė peržengęs per 65 metus) vyras, dailiai sušukuotas, ir gana vėslų, bet tvarkingai apkirptų antakių.

Mokslinis veido rekonstrukcijos procesas buvo, neva, atrastas prof. M. Gerasimovo. Tad Gerasimovo gabumai atstatyti veidą iš kaukuolės ir buvo pademonstruoti Čistyje Prudy vietovėje, atkasus Donelaičio kapą. Gal apsiuvers dėl to naujo tutanchamono prietokio poetas K. Bradūnas savo naujame rinkinyje, kuriam jis davė Donelaičio kapo titulą?

Nežinome Gerasimovo veido ar kaukių kosmetikos metodo. Bet ar įmanoma iš kaukuolės atstatyti žvilgsnio savybę, būdinga veido struktūros detalę šukuoseną, lūpų liniją, manerą išreikšti save lūpų judesiais, nosies forma (nosies kremzlė nepatvari), ausų formą, esmines raukšles veide, net skruostų iškilimas arba įdubimas žemiau žandikaulių linijos yra visiškai problematiškas dalykas, atstatant veido išvaizdą. Tuo tarpu šios detalės, kaip daugelis ir kitų čia nesuminėtų sudaro pilnutinį autentišką veidą.

Baieškinant veido atstatymo iš kaukuolės metodą, mums teko patirti, kad čia, kaip lavono kosmetikoje, viskas yra tik priartėjimas, bet ne autentiška. Daug ką pasako lavono identifikacijoje dantys, dantisto darbas,

protežai. Tai yra beveik neklaidinga lavono, kad ir visiškai sutrūnijusio kosmetikoje svarbu tam tikri dažai užkloti sugedusio veido bruožus, taip atstatytą veidą fotografuoti, ir fotografiją dinant arba ir mažinant, sugauti gyvo veido prigimtį. Senų lavonų identifikacijai greta kaukuolės savybių naudojama daug specifinių griaučių kaulų. Kalbant apie kaukuolę, tenka pabrėžti, kad ji dalinai atstato veido savybes. Yra visa sistema taškų, kurie nurodo atstumus nosies, ausų, dantų linijos, veido plotį, akių daubos nuo žandikaulio. Kaktos aukštį ir plotį. Ausų nuotolis nuo akių, nosies arba dantų linijos pažymėto matavimui taško. Gerai nustatoma smakro forma...

Bet visa tai nesuteikia davinių apie veido audinius. Ir jeigu Pompėjos mirusiųjų veidai išliko net su kančios išpaudu veide, tai buvo dėl to, kad jie buvo prezervuoti karštuose pelenuose ir laivoje. Donelaičio lavonas trūnijo ir kito natūralioje dekompozicijos padėtyje. Jo kaukuolė, talpinusi genialius jo smegenis, kisdama žemėje turėjo prarasti veido audinius. Jos išlikusi forma gali patenkinti atsakymus į smalsius klausimus: kokio didumo, kokios esminės formos, koks veido platumas, koks, pagaliau, buvo jo smakras, ar aukštis buvo jo žandikauliai, ar buvo nosis plati ir nosies daubos iki dantų linijos...

Bet jau nosies forma, šnervių angos, kremzlės pertvara, viskas kas teikia veidui individualumą sugenda ir išnyksta. Visiškai nyksta lūpos, kurios viena iš ryškiausių veido dalių. O ką jau kalbėti apie veido odos raukšles, igulusias linijas tarp nosies ir burnos kraštų. Ką jau kalbėti apie akių ir žvilgsnio išraišką. Amerikos knygynuose mums neteko at-rasti M. Gerasimovo metodo, kaip stebuklingai įmanoma iš kaukuolės išgauti gyvo veido portretą. Ar nebus tik tai "išradimas", panašus į pirmuosius elektros, lėktuvo ir atomo atradimus, kuo taip ima garsintis propagandiniai rusų leidiniai?

Esame tikri, kad Donelaitis, žvilgterėjęs į "autentišką" V. Urbonavičiaus sukurtą portretą, ištartų savo Selmo

lūpomis:

-- Ak, tarė Selmas, -- bengi paliauk su pasa-ka savo!

Jau per daug dyvų! Jau ausys mūsų praskudo.

Autentiško Donelaičio portreto ieškojimu pagal M. Gerasimovo metodą V. Urbonavičius išjungė į visą lietuvių dailininkų Donelaičio atvaizdų grandinę. Lietuviams dailininkams pavaizduoti Donelaitį reiškė pavaizduoti dvasią, slypinčią Donelaičio rašte. "Socialistinio realizmo" eroje Donelaitį vaizduoti užtenka jo kaukuolės masės. Prie šio "metodo" bet gi reikia veido sugestijonuojančių bruožų. Todėl į "socialistinio realizmą" įnešamas romantiškas elementas -- portrete atgimsta pa lyginamai jaunas veidas. Bet kiekviename lietuvių dailininkų portrete jau buvo beveik autentiškai išlaikytos veido proporcijos, nes tai atremta į etninį lietuvių galvos ir veido tipą. Kito tikrai veido dvasia. Bet ar spindinčią veido dvasią galima atstatyti iš kaukuolės? Tai blefas. Tai galima atstatyti tikrai iš rašytojo raštų. Todėl metodas, su kuriuo lietuvių dailininkai atstatė mums multi-platų Donelaičio veidą yra tikresnis už Gerasimovo-Urbonavičiaus quasinokslines pastangas.

J. Gl.

DAIL. ANTANO RŪKŠTELĖS KŪRINIŲ PARODA NEW YORKE

Dail. A. Rūkštelės paroda įvyko š. m. spalio 31 ir lapkričio 1 d. Kolumbo Vyčių salėj, Woodhaven, N. Y. globojama Lietuvių Moterų klubų Federacijos, kuriai vadovauja Vincė Jonuškaitė-Leskaitienė.

Oficialus parodos atidarymas buvo sekmadienį, kurį atliko Lietuvos Generalinis Konsulas A. Simutis. Dailininko kūrybą apibūdino dr. Genovaitė Vebrienė, iš New Haven, Conn., kuri tarp kitko kalbėjo:

"Šiandien turime retą progą pažinti, pasigrožėti grynai lietuviška dail. A. Rūkštelės kūryba, mums primenančia matytus, bet nepasiekiamus vaizdus. Mūsų žemės, gimtojo krašto gamtos grožis yra neatsiejama mūsų lietuviškos sielos dalis. Argi galim įsivaizduoti Lietuvą be jos spalvingų siūbuojančių jėgų laukų, be mielių Nemuno pakrantių. Mūsų akyse slenka soduose paskendusios ūkininkų sodybos, rūtų darželiai, į dangų tartum strėlės kylantys bažnyčių bokštai, pakelių kryžiai, rūpintojėliai, laukų artojai, šieno grėbėjos. Tai gal iliuzijos ir svajonės. Tos svajonės ieškom visur, taipgi ir dailininko drobėse."

"Dail. A. Rūkštelė yra iš-

J. GRAUDA

Apie bėdas su pornografija

Prieš kurį laiką mums teko informuoti gerbiamus skaitytojus, kur nuvažiavo milijonas dolerių, paimtas iš visų mūsų mokesčių. Tas milijonas dolerių, mes sakėme, nuvažiavo atmokėti darbą ir medžiagą prezidento Johnsono paskirtai komisijai išaiškinti, pagaliau, amerikinei publikai: kas yra pornografija ir kokią poveikį į visuomenę ir jos psichiką turi ta neišaiškinama pornografija.

Komisijos nariai krutėjo ir spurdėjo porą metų kol išperėjo begalvi viščiuką iš didelio ir labai purvino kiaušinio.

Ir čia mes pasijutome gana apgailėtinai padėtyje: mes neturėjome pakankamai gausaus "research'io", koks buvo mūsų bronzinio Cvirkos-Railos kazuse Pr. Narušonis iš Queen Falls. Cvirkos-Railos kazuse Narušonis mums tarė: taip, nekitai. Pornografijos kazuse mes suklydome. Mes kalbėjome kad iš tamstų, gerbiameji skaitytojai kišenių pornografijos definicijai iškepti paimta milijonas dolerių. Paimta, gerbiameji du milijonai dolerių. Štai kur mums trūko Pr. Narušonio tautos! Nevisai laiku jis atsiliopė į mūsų spurdėjimą iš tolimojo Idaho (Gal būtų per bobų vasarą kasinėja sau, vyras, Idaho bulves).

(Šs... kalbant konfidencialiai, mūsų detektyvai ieškojo Idaho valstijos telefonų Pr. Narušonio var do ir neatrado. Vyras neturi ten telefono...)

Tad, išleidę mūsų porą šimtų milijonų dolerių tie niekadėjai vis dėl to šį bei tą atrado. Jie atrado, kad pornografija yra šiaip nekaltas reiškinėlis visuomenėje, kaip panašiai vietos vaizdinių atvirukų prekyba. Pravažiuoja turistai ir nuperka atviruką. Atrado dar, kad pornografijos klientai yra baltieji, vedę vyrai, maždaug viduramžiai, gerai pasiturint. Nešioja klientai, esą, biznio eilutes, sekamas, turi kaklaryšius be priekaišto (o mes, nesusi-pratėliai, galvojome kad tai praščiausiojo vaizdo hipiai).

Ir kad pornografijos biznio pajamos nėra du bilijonai dolerių, bet tik 574 milijonai!

Taip tarė ta komisija, kuri sužėrė savo tyrimams atmokėti du milijonus mūsų pinigų, susaigstė 1053 puslapius savo tyrimo medžiagos. Argi buvo bet kur protingiau investuotas žmonių pinigas? Dabar žinome: pornografija nekenkia, pornografija ne visuomenės yra, bet pomėgis, biznelis tas mažytis (574,000,000 doleriai), nuo aštuoniolikos metų amžiaus kiekvienas gali pradėti rinkti pornografinių knygelių bibliotekas ir apkabinti savo buto ar kambario sienas hot-hot-hot ir art-art-art foto nuotraukomis.

Pats William B. Lockhart, Minnesotos universiteto teisių mokyklos dekanas pasirašė tuos, mus taip raminačius tvirtinimus. Staiga iškilo projektas patikrinti tyrinėtojus. Ar jų gyvenimo būdas, "gyvenimo filosofijos praktika", atitinka eilinio doro amerikiečio moralės supratimo standartą? Ar komisijos nariai neiškreipė esmės, ir vieton standartinės doro ir natūralaus žmogaus moralės kiša mums savo "naujos moralės" dėsnius?

Kad projektas tikrintų pranešimą, o komisijos "integrity" išliktų aukštumoje, kad senos moralės ir "naujos moralės" sankryža praeitų pakankamai moksliniame standarte reikia... pinigų. Todėl du milijonai dolerių dabar eis tikrinti senos pornografijai nustatyti komisijos asmenišką moralės klausimus. Tikrai, kada paaiškės, kas per paukšteliai buvo komisija, galima bus suvokti, ko vertas ir jos darbas.

Gal būtų čia mes ir sužinosime tokią gyvybingą mums klausimą, ar galima greta laikraščių siūlyti pirkti ir pornografinius atvirukus. Juk tai pomėgis, ir turistams skirta medžiaga. Pr. Narušonio talka čia ir mums gyvybinės reikšmės.

ugdytas Zarasų krašto, kur tyvuliuoja žavingi ežerai, stebėtinio grožio pievos ir laukai. Tremtyje turėjo progos pažinti svetimas vakarų kultūras. Šių madų dail. Rūkštelė nesekė, nors jas stebėjo ir vertino, bet kaip menininkas jis liko savitas, nepriklausomas. Jo kūrybos pasaulis apsiribojo Lietuva, kurios praradimas tik dar padidino jautrioje

jo sieloje jos meilę. Tą vaizdžiai rodo jo kūrybos gausumas ir spalvingumas. Jo kūryboje mūsų paliktoji Lietuva tebėra gyva, — kalbėjo dr. G. Vebrienė. Be to, ji supažindino su dailininko biografija.

Į atidarymą atsilankė gausus būrys newyorkiečių, kurie po oficialios dalies LMKF moterų iniciatyva buvo pavaišinti kavute. (EČ)

Viešėdami Chicagoje aplankykite **PARAMA** MAISTO IR LIKERIŲ KRAUTUVĘ

2534 WEST 69th STREET. Telefonas: RE 7-3332

Savininkai: J. JANUŠAITIS ir J. MAŽEIKA

Čia rasite didžiausią pasirinkimą vietinių ir importuotų likerų ir kitokių gėrimų, gi delikatesų skyrius stebina savo įvairumu.

Kainos žemos — Pasirinkimas didelis.

APSILANKĘ — ĮSITIKINSITE.

NESAVANORIŠKA KELIONĖ Į SIBIRĄ (2)

ANDREI AMALRIK

KAMBARIO KAIMYNAI MANE ŠNIPINĖJA

Vienas atėjusių buvo policijos uniformoje, kiti trys buvo civiliai. Pas mane buvę svečiai susijaudino. Uniformuotąjį aš gerai pažinojau, tai buvo kapitonas Kiselevas. Du iš trijų civilių buvo dar labai jauni ir dar neturėjo veido tos ekspresijos, kurią įprasta matyti pas aparaciūkus. Tretysis, vyresnio amžiaus, buvo užsimaukšlinęs kailinę kepurę ir turėjo daugiau profesinį žvilgsnį ir, kaip aš greit supratau, buvo tos grupės vyresnysis.

Dalnai aš buvaupasi-ruošęs tokiam vizitui, nors jaučiau nemalonų jausmą. Seniai žinojau, kad esu sekamas viendėlto, kad pažįstu daug svetimų ir sovietinių rašytojų. Jiems galėjo atrodyti, kad aš bandau užmegsti kontaktą tarp tų dviejų grupių.

Aš nežinau, kokie kaltinimai prieš mane tada buvo surinkti, bet matyt dėl mano nesvarbumo, anketa nebuvo vedama užtenkamai smarkiai. Jau 1963 m. pavasarį vienas iš saugumo narių teiravosi apie mane žurnale "Sportas užsienyje", kur aš dirbau kaip archyvistas. Aš abejoju, kad jie ką nors apie mane sužinojo.

Kiek vėliau sekimą pavadė mano kaimynė I. Kogan, pagyvenusiai moteriškai. Ir greit po to ji gavo darbą policijoje pasų skyriuje. Kadangi su ja aš nesikalbėdavau, tai jos vienintelis uždavinys buvo pranešinėti saugumui, kas pas mane lankosi ir su kuo aš kalbu telefonu. Bet ji buvo silpna žinių rinkime ir vėliau sekti buvo pavesta kitam mano kaimynui N. Jakhovski, su kuriuo aš buvau pažįstamas iš jaunystės laikų, dar vaikais būdami kartu žaiddavom švino kareivėliais. Jam buvo pavesta arčiau manęs laikytis ir pažinti mano draugus. Tokiu būdu jis gaudavo kvietimus į visas dailės parodas ir stengdavosi būti visur kur tik aš dalyvaudavau.

Be jų dar buvo sumobilizuoti inspektoriai sekimui ir nuo 1964 m. labai dažnai pradėjo pas mane lankytis kvartalo policijos atstovas, kad sužinotų kur ir ką aš dirbu.

Nežiūrint to aš ir toliau susitikdavau su svetimais draugais, nes mano požiūriu, tai nebuvo nieko nusikalstamo ir aš nemačiau kokių blogi man gali padaryti mano kaimynė, kuri buvo visai neraštinga, perduoda man pranešimą, kad pas mane apsilankė svetimšalis.

Ir dabar aš turėjau visa tai pasiaiškinti žmogui su kailine kepure.

-- Vadinasi duodate interview? -- pasakė jis vos peržengęs slenkstį.

-- Kokį interview? -- paklausiau aš nustebejęs.

-- Laikas pasidaryti protingu, -- pasakė jis balsu, kuris atrodė lyg nuoširdus patarimas. --

Jūsų kaimynai dėl to skundžiasi. Atrodo, kad jūs nedirbate ir organizuojate pas save įtartinus susirinkimus.

-- Aš nedirbupilnuliuku, nes mano tėvas serga ir jo invalidiškumas oficialiai pripažintas, jis reikalingas mano priežiūrai.

-- Tad reikia, kad jūs padėtumėte, -- pertraukė jis mane.

-- Visai teisingai, aš padėdu, -- atsakiau.

Aš stengiausi būti preciziškas savo atsakymuose, kad nebūčiau pertraukiamas.

-- Viskas ką jums pasakojo apie susirinkimus čia, tai melas. Aš priimu mažiau svečių negu mano kaimynai ir visad tai būna mano draugai.

-- Tai jūsų draugai? -- paklausė civilis su kailine kepure nurodymas į Plavinskį, Corengoldą ir diplomata.

-- Taip, -- atsakiau.

-- Prašau parodyti savo asmens dokumentus, -- paprašė jis oficialiu balsu.

-- Parodykit pradžių man savo pažymėjimą.

-- Štai, -- pasipiktinęs dėl scenos kurią aš jam padariau, pasakė jis atkišdamas savo pažymėjimą, bet neišleisdamas iš rankų. Tai buvo teisingumo policijos leitenanto pažymėjimas. -- Jūs galite pasižymėti mano pavarde.

Bet aš nepasižymėjau pavarde, nes tas nieko

nepadės. Iš pat pradžių aš atspėjau, kad prieš mane yra svarbus iš Maskvos saugumo tarnybos asmuo.

-- Tokiu būdu jūs niekur nedirbate? -- tęsė jis toliau tikrindamas mano pasą.

Aš pabrėžiau, kad neturiu pastovaus darbo, bet uždirbu pragyvenimą iš laikinų darbų.

-- O jūs kur dirbate? -- paklausė jis Plavinskio.

-- Aš dirbau televizijoje.

-- O jūs kur dirbate? -- toliau griežtu balsu paklausė abiejų amerikiečių, lyg ir jie niekur nedirbtų.

Bet priešingai Plavinskiui ir man, abu amerikiečiai dirbo, vienas amerikiečių ambasadoje, kitas Newsweek agentūroje.

-- Ir tai jūsų draugai? -- pasakė jis grąžindamas jiems dokumentus. Ar jau seniai esate susirišę?

-- Susirišę? Kodėl susirišę? Mes pasižiūrime, bet nesame susirišę.

-- Ko jie čia atėjo? -- Jie nori pažiūrėti paveikslų.

-- Taip, mes atėjome pasižiūrėti paveikslų, -- kartu atsakė diplomatas ir žurnalistas.

Abu jie buvo išgąsdinti ir bijojo, kad jų išėjimas nebūtų nukreipas į Kutuzovski ar Lubiankos kalėjimą.

(Bus daugiau)

D. KEZIENĖ ĮTEIKĖ PREZIDENTUI 10,000 PARAŠŲ PETICIJĄ

Kai praeitą pavasarį, Lee Pierce ir aš, pradėjome organizuoti krašto vieningumo motorkadą ir atitinkamą peticiją, tai niekad netikėjome, kad šiuo reikalu kada nors teks važiuoti į Baltuosius Rūmus ir net turėsime progos su prezidentu Nixonu pasisveikinti. Praeitą mėnesį gavome laišką iš Baltųjų Rūmų, kviečiant mus atvažiuoti į Vašingtoną ir asmeniškai įteikti virš 10,000 parašų, kurių rinkimą mums teko koordinuoti.

Surinktos peticijos buvo gražiai įrištos specialia medžio viršelyje su meniška išdeginta lietuviška juosta ir žodžiais, "United we stand...". "Vienybėje ištversime". Viršelį paruošė dailininkė Alona Pesytė. Visi kurie šį viršelį matė, labai gyrė jo skoningą originalumą.

Kai nuvažiuavome į Baltuosius Rūmus, tai mus labai mielai ir vaišingai priėmė prezidento štabo narys Michael J. Farrell, pareikšdamas, kad jis specialiai mus šiai dienai ir šiai valandai pakvietė, kad turėtume progos dalyvauti, kaip Baltųjų Rūmų viešnios, Rumunijos prezidento Ceausescu priėmimo. Ta proga teko mums pamatyti visas didingas iškilmes ir pasisveikinti su prezidentu Nixonu.

Po iškilių Michael Farrell pareikšė, kad prezidentui buvo pranešta apie mūsų žygį ir jis labai įvertin-

damas mūsų įdėtą pastangą, pats asmeniškai negalėdamas dėl savo labai daug priešrinkiminių įsipareigojimų priimti šias peticijas, delegavo jį, Michael Farrell, priimti ir jo vardu padėkoti už darbą krašto vieningumo naudai.

Kalbėdama su M. Farrell ypatingai pabrėžiau, kad mes buvome tik koordinatoriės šių peticijų ir lietuvių, ypatingai "Laisvės žiburai" klausytojai ir klubo nariai, nepaprastai uoliai rinko šiuos parašus.

Šiuo oficialiu peticijų priėmimu, nesibaigė mūsų nuoširdus Baltųjų Rūmų priėmimas. M. Farrell pasakydavo vieną savo labai malonią padėją, Cindy Brumback, asmeniškai parodyti tik mums vienoms visus Baltuosius Rūmus. Teko artimai pamatyti visą ruošimąsi tam vakarui, kada turėjo būti priėmimas ir koncertas Rumunijos prezidentui.

Užbaigiant savo įspūdžius, noriu pasakyti, kad ši diena niekad neišdils iš mano atminties. 10,000 parašų iš tikro nėra toks didelis skaičius ir todėl Baltuose Rūmuose parodytas nuoširdumas ir pastangos atlyginti mums už palyginus, šį kuklų žygį, yra tikrai džiuginantys. Malonus yra jausmas, kad tokiam galingam krašte kaip Amerikoje, dvi paprastos moteris, savo pastangomis gali pasiekti tokius aukštus valdžios organus, be jokių or-



Rašytojas Vytautas Alantas, kurio novelių rinkinys "Nemunas teka per Atlantą" neseniai išėjo iš spaudos. A. Noraus nuotrauka

VIEŠPATS IEŠKO VIEŠPATIES

Jonas Švoba

Neseniai Nidos Knygų Klubas išleido Vytauto Alanto "Nemunas Teko Per Atlantą" penkių tometį rinkinį. Dvi iš jų: "Viskas galėjo ir kitaip susiklostyti" ir "Ugly Lithuanian" buvo Dirvos prelijuotos 1966 ir 67 m., "Remunansas Žemaitijoje" taip pat Dirvoje buvo spausdinta. Tik "Nemunas teka per Atlantą" ir "Viešpats ieško Viešpaties" be-rodos pirmą kartą viešai pasirodo. Kaip paprastai Vytauto Alanto novelės yra sodrios, giliai turiningos ir įdomios.

Vytautas Alantas parodo, kad gero literato plunksna gali labai gražiai įvilkti į dailiosios literatūros formą skaudžias ir aktualias mūsų tautines problemas. Tokios novelės, dramos ar romanai yra įdomiau ir maloniau skaityti, negu tuščiaiduris, beprasmiškas veikaliukas.

Čia norėčiau kiek plačiau paliešti novelę "Viešpats ieško Viešpaties", kurioje gvildinama Mindaugo sūnaus Vaišvilko gyvenimo drama ir tragedija. Vaišvilko asmenybė nebuvo populiari jo plačiau nušviesta mūsų istorijoje. Autoriaus pasiryžimas iškelti mūsų dailioje literatūroje Vaišvilko asmenybę, išryškinti ją, o kartu ir visos lietuvių tautos XIII a. religinę ir politinę krizę yra nuoširdžiai sveikintinas. Šiuo mūsų tautos gyvenimo laikotarpiu Vytautas Alantas stipriai domisi, jį tyrinėja ir pažiūsta. Jau kelinta graži ištrauka pasirodo literatūros laukuose iš jo rašomo romano "Šventaragis" iš VIII a. Novelė apie Vaišvilką grindžiama istoriniais duomenimis ir rimtomis prielaidomis.

Vaišvilkas buvo Lietuvos karaliaus Mindaugo sūnus, Lietuvos valdovas 1264-67, rytų krikščionių vienuolis, bandęs įtraukti Lietuvą Volinijos - Halicho kunigaikštystės įtakon. Pavestas tėvo valdė gretimas ir rytų krikščionių gyvenamas sritis, todėl pats priėmė rytų krikščionybę, kada beveik tuo pačiu laiku jo tėvas Mindaugas su savo šeima ir daugeliu kitų lietuvių krikštijosi Romos krikščionybės apeigomis. Jis vadovavo karui prieš Volinijos kunigaikštį Danielių, jį nugalėjo ir privertė taikintis su Lietuva. Taikiai sustiprinti Mindaugo dukterė, Vaišvilko sesuo, išteklėjo už Danieliaus sūnaus Švarno. Vaišvilkas, tapęs vienuoliu, vykdamas į Graikiją ap-lankyti šv. Atoso kalno, savo

valdytas žemes pavadė vienam Danieliaus sūnui, kaip Lietuvos vasalui. Atgailaudamas už savo šeimos nuodėmes, pastatė vienuolyną ant Nemuno kranto. Treniotą nužudžius, Vaišvilkas atsisėdo savo tėvo karaliaus Mindaugo sostan ir įsigalėjo Lietuvoje padedamas Volinijos - Halicho kunigaikštystės ir valdymo reikaluose pasidavė jū taktai. O 1267 m. visą Lietuvos vyriausią valdžią atidavė savo sesers vyrui Švarnui, svetimšaliui, ir pats grįžo vienuolyną. 1268 m. Švarno brolis Levas, keršydamas, kad ne jam paliko valdyti Lietuvą, Vaišvilką nužudė.

Novelė prasideda Vilniaus pilyje puota ir Vaišvilko, kaip Lietuvos valdovo, pirmuoju įsaky-mu, kad visi vyrai stotų po jo vėliava ir būtų užgesinti pagonybės aukurai, ir pažadu įvesti Lietuvoje krikščionybę. Ši jo pažada lietuvių sutiko tylomis, gi dalyvaujantieji puotoje Volinijos didežiniai ir šventikai triukšmingu pritrimu. Tėvas Mindaugas, spaudžiamas priešų, mėgino įvesti Lietuvoje krikščionybę, ateinančią iš vakarų į aisčių žemes; sūnus Vaišvilkas bando krikštinti Lietuvą rytų krikščionybę, kuri lietuviams taip pat nebuvo svetima. Ne vienas Vaišvilkas iš lietuvių buvo jį pasekęs. Mindaugo brolis, Vaišvilko dėdė, Dausprungo viena dukterė buvo ištekėjusi už Aleksandro Neviškio, kita už Volinijos Danieliaus, Mindaugaitė už Danieliaus sūnaus Švarno. Aišku, jos tekėdamos turėjo tap-ti rytų kunigaikštienėmis. Dausprungo sūnus Tautvilas dar anksčiau už dėdę Mindaugą ap-sikrikštijo pas Rygos arkivyskupą. Daumantas, Vaišvilko išvy-tas, pabėgo į Pskovą, ten krikštijosi rytų apeigomis ir valdė. Lietuvai priklausė nemaža žemių, kuriose gyveno rytų krikščionybės išpažintojai. Lietuviai, nuykę jį valdyti, priimdavo ir jį tikėjimą. Iš vakarų ir šiaurės kryžiuočiai nešė kardu ir ugnimi vakarų krikščionybę į aisčių žemes. Taip kad į Lietuvą veržėsi dvi krikščionybės -- vakarų ir rytų, kurios viena kitą keikė. Lietuviams ir kitiems aisčiams negalėjo pasirodyti, kad jų gėsiųjų priešų krikščionybės būtų pranašesnės, geresnės ir tobulesnės už nuo amžių aisčių pamiltus jų protėvių dievus. Jie išgyveno savo giminių vakarinių ir šiaurinių aisčių likimą po kryžiuočių krikščionybės letena ir taip pat tik su skaudančiomis žirdimis galėjo žiūrėti į kitos krikščionybės teriojimą brolių jų joringių. Ar galėjo lietuvių ir kiti aisčiai lengvai atsižadėti savo protėvių dievų ir pasi-

duoti jų priešų religijoms? Todėl tiek Mindaugo mėginimas įvesti vakarų krikščionybę, tiek Vaišvilko -- rytų baigėsi lygiai tragiškai. Mindaugas turėjo už krikštą aiduoti daug žemių Li-vonijos kalavijuočiams, o Vaišvilkas -- pasiduoti Volinijos įtakon. Tai gerai supranta V. Alanto Vaišvilkas: "... Nežinau, ar ji (t.y. Lietuva) bus laimingesnė su altoriais, kaip kad su savo aukurais?... Dėl Lietuvos vyksta didelės varžytinės: Roma tempia sau, Konstantinopolis -- sau. Kas laimės?... Tada už karališką kardą Livonijos kalavijuočiai laimėjo daug žemaičių žemių... dabar Voluinė už sureiktą man paramą irgi tikdosi įsigalėti Lietuvoje".

Kada maždaug po 56 metų vėl pagalvojo apie krikštą Gediminas, turėjo atsisakyti nuo to sumanymo, nes tam buvo priešinga Lietuva ir Lietuvos valdomi rytų krikščionys. Kada Algirdas su Kęstučiu sutiko krikštytis su sąlygomis, apdraudžiamomis Lietuvos gyvybinius interesus, tada krikščionys atsimetė, nes jiems reikėjo apkrikštytos ir kartu pavergtos Lietuvos. Tik Jogaila, padedamas brolių ir Vytauto, įvedė krikščionybę, bet tuo neišgelbėjo Lietuvos, kurią lenkai už padovanotą šventą krikštą per šimtmečius čiulpė, kol sučiulpė.

Rašytojas Vytautas Alantas savo gražia novelė "Viešpats ieško Viešpaties" mėgina išryškinti lietuvių tautos XIII a. tą religinę ir politinę krizę, pasigaudamas charakteringą to laiko asmenybę -- Vaišvilką. Vaišvilkas buvęs pamaldus savo seniesiems dievams, aplankęs gal visą Lietuvos ramoves, o tapęs krikščionių pasišventė naujam Dievui, kurio ieškojė visą gyvenimą. Tegul pats Alanto Vaišvilkas kalba: "Aš Dievo ieško-jau. Jaunas būdamas aš Jo ieško-jau mūsų ramovėse, tapęs krikščioniu -- tarp vienuolyno sienų. Tam aš keliavau į Graikiją... Ten, ant Atoso kalno, jie turėjo senų raštų, pergamentų ir knygų... Iš jų aš sužinojau, kad Egipto faraonai ir Romos imperatoriai laikė save dievais... O galop kiek žydų karalių susidurdavo pirštais su Dievu... Ir tada mano protą kaip žaibas apšvietė mintis: karalių sostai stovi arčiau dievų, kaip vargšų lošėnės. Šis pilies bokštas bus pas kutinė man stebėjimo vieta: jei ir nuo šio kalno aš nepamatysiu jokių ženklų, mano klaidžio-jimai baigsis, ir aš galutinai uždarysiu savo vienuolyną..." Taip ir įvyko. Ir iš Vilniaus pilies bokšto Vaišvilkas nepamatęs Dievo. Per trejus metus valdymo paseno, pavargo, atsisakė nuo Lietuvos karaliaus sosto ir užsidarė vienuolyne. Maždaug po metų Švarno brolis Levas pasikvietė Vaišvilką į Vladimirą vienos puotos metu iš-plūdo ir nužudė. Vaišvilkas pirmą kartą pamatęs skirtumą tarp lietuvių ir rusų. Bet jau buvo pervėlu. Jo tėvas Mindaugas krikštijosi gelbėdamas Lietuvą, o Vaišvilkas priėmė naują tikėjimą, atgailaudamas ir ieškodamas dangaus, bet abiejų likimas tas pats. Novelės pavadinimas "Viešpats ieško Viešpaties" Vaišvilko atžvilgiu yra visiškai vykęs. To laiko Lietuvos valdovai turėjo ieškoti išeities iš tos religinės krizės ir painiavos.

Pati novelė neiškrypsta nuo istorinės esmės, Vaišvilko pasodinimas Vilniaus pilyje ir Traidenio Kernavėje atrodo, kad taip pat nenusižengia Lietuvos istorijai, nes tai galėjo būti. Novelę vietomis skaitai kaip istorinę kroniką, vietomis kaip dramą, ir ji užbaigiamą tikra lietuvių krikščionio idealisto valdovo tragedija, kuris žūsta nuo rusų krikščionio, kerštingo, realisto kunigaikščio žiaurios rankos.

Mažokai mūsų dailiosios literatūros kūrėjai susidomė mūsų tautos praeities temomis. O mūsų tautos praeitis yra turtinga, ir jos gelmėmis naudojosi savo kūrybai svetimšaliai. Todėl labai malonu, kad Vytautas Alantas savo mikią plunksną dažnai užgana mūsų tautos senesnę ir vėlyvesnę praeitį lietuvių dailioje literatūroje. Bet ir šiam novelių rinkiniui išleisti V. Alantas turėjo ieškoti mecenatų. Ką tai reiškia? Nėra knygų pirkėjų ir skaitytojų. Tai yra dar baisesnės reikalas, kad mūsų literatūrą šaukš-mai neliktų balsas tyruose.

SOVIETŲ LĖKTUVŲ GROBIKAI IŠKELIA MORALĖS DILEMĄ LAISVAJAM PASAULIUI

Los Angeles Times rašytojas Ernest Conine, spalio 25 d. numeryje labai išvalgiai pristatė šio straipsnio pavadinime nusakytą dilemą. Žemiau duodame sutrumpintą straipsnio vertimą savo skaitytojams matyti, kad Laisvasis pasaulis nesutinka su Sovietiniais tvirtinimais.

Vakarų žurnalistai praneša iš Maskvos, kad rusai rodo stiprų susidomėjimą tėvo ir sūnaus likimu, kurie papildė pirmą žinomą sovietinio lėktuvo grobimą.

Šio jų smalsumo aukščiausias punktas yra klausimas, kurį vienas teletipo mechanikas taip išreiškė: ar turkai nutarė suteikti jiems politinę egzilę?

Nesuklydus, tenka tarti, kad ir Kremliaus žmonės to pat klausimo apimti. Jie stengiasi pagarsinti tai per vyriausybinių dienraščių Izvestija, ir kitaip, kad pabėgėlių neišdavimas turės numesti "šešėlius" ant Sovietijos - Turkijos santykių.

Sovietų režimas tiesiog neprileidžia minties, kad priverstinis lėktuvų nulėkdinimas galėtų tapti įprastas.

Turi būti įtvirtintas principas, kad obalsis "Mylėk Rusiją, arba išsinešdink", nėra tas pasirinkimas, kuris atviras Rusijos piliečiui.

Juk Rusijos piliečiai privalo turėti galiojančius vidaus pasus nukeliauti iš vieno savo rajono į kitą Sovietinės Rusijos ribose. Šioks toks turizmas leidžiamas, kaip atlyginimas už gerą ir lojalų tarnybą. Kelionės į Vakarus gi daugiausia paskirtos biznio, mokslo ar kultūrinės delegacijoms.

Senieji žmonės arba merginos, kurios teka už svetimų piliečių dar turi progą emigruoti. Bet, jeigu esi žydas, no rįs vykti į Izraelį, arba paprastas, eilinis rusas, kuris tikisi, kad kitur bus geriau gyventi, galimybės emigruoti tampa minimalės.

Pagunda pagrobti lėktuvą prie tokių sąlygų yra ypatingai stipri -- bet galimybė ir taip pabėgti darosi dar mažesnė, kaip Vakaruose, nes bausmės yra labai žiaurios.

Lėktuvų aptarnautojai Aeroflote, didelėje sovietų lėktuvų linijoje, aiškiai įpareigoti priešintis grobimui, kad tai turėtų grėsmę keleiviams. Iki šiol neatrasta ir atvejų, kaip elgtųsi pilotas, kada jam grąšina ginklu.

Ir pastarajame atvejyje, kada lėktuvas buvo nuvartytas Turkijon, priešinimasis grobimo pastangoms nesiliovė, kol patarnautoja buvo mirtinai peršauta, abu pilotai sužeisti, ir dar sužeistas vienas iš keleivių.

Nežiūrint tokių apsaugos priemonių, žinomos kelios lėktuvų grobimo pastangos Sovietų teritorijoje per keletą pastarųjų metų. Bet gi, kiek

žinoma, tačiau, nė vienas lėktuvas nebuvo nuvartytas per Sovietinę sieną, iki pastarojo įvykio (Brazinskų -- Red.).

Rusų pareigūnai, aišku, gerokai erzūs, kad turkai nesekdanų pavyzdžio, kurie įkalino lėktuvo grobiką, privertusių lenkų lėktuvą pasukti į Kopenhagą, tačiau atsiskė jį išduoti lenkams.

Šiuo gi atveju Maskva reikalauja netikėtai lietuvių tėvo ir sūnaus atiduoti teisman, bet Maskva reikalauja teisti juos Sovietų valstybėje. Sovietinis režimas gerai žino, kad kelių metų kalinimas Vakarų kalėjime nėra pakankama bausmė Sovietų piliečiui, desperatiškai siekiančiam pabėgti iš savo krašto.

Maskvos požiūriu svarbiausia yra įrodyti, kad būsimas lėktuvo grobikas tikrai žinotų, kad nėra galimybės išvengti tikro ir sunkaus sovietinio teisingumo.

Viskas tai Amerikoje ir kitose civilizuotose valstybėse surišta su moraline dilema.

JAV ir daugis kitų valstybių priguli prie Tokijo konvencijos kuri reikalauja sugrąžinti įgulą, keleivius ir lėktuvą. Sovietų Sąjunga prie to nepriklauso.

Washingtonas taip pat remia pasiūlymą sukurti tarptautinį sandėrį, kur pasirašiusios valstybės būtų įpareigosios arba bausti grobiką, nusileidusį jų jurisdikcijos teritorijoje, arba išduoti jį.

Tačiau toks sandėris nebus vertas ir popierio ant kurio tas parašyta, kol Kuba, Sovietų Sąjunga ir kitos komunistinės šalys sutiks būti tuo surištos, įskaitant čia ir arabų kraštus.

Kuba jau sutinka do-

mėtis bent kiek tuo klausimu, ir galvojama kad nervingi dėl pastarųjų dienų grobimų rusai įsijungs į pasitarimus.

Tačiau visa tai yra absolučiai tik spėjimas, kad Maskva prisiims vieną ar kitą formulę, kad šalis, kur nusileido grobikas bus įgaliota teisti grobiką, ar išduoti jį. Komunistų kraštai geidžia grobiko išdavimo.

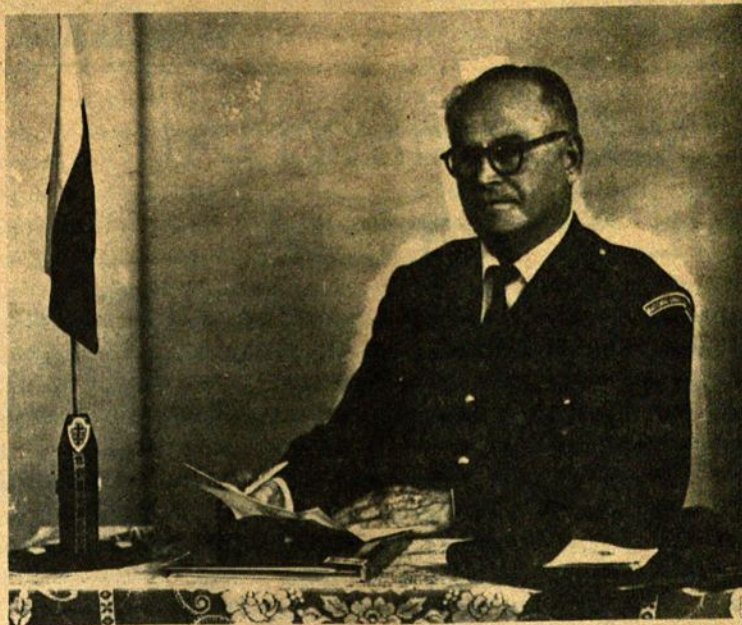
Net gi atvejuose, kada pabėgėliai veržiasi iš komunistinio krašto, abejotina kad vienas lėktuvo keleivis turi teisę statyti kitų keleivių gyvybes pavojun. Nors jis bėlinas nuo režimo ar socialinės sistemos kuri jam nepakenčiama, jis stato pavojun gyvybes žmonių, kurie jam nieko nepadarė.

Jeigu igulos narys būna sužeistas ar užmuštas, kaip buvo šiuo atveju, Aerofloto lėktuvo nulėkdinime Turkijon, savaimė aišku, kad nusižengėlis supranta, kas jo laukia sugrąžinus jį atgal sutikti jo šalies teisumą ir bausmes.

Bet jeigu joks žmogus nėra sužeistas, moralinė dilema aštrėja.

Grobimo nusižengimas šiuo atveju turėtų būtų baustinas. Bet kas gali bausti? Argi mes, ir kitos demokratinės valstybės galim sueiti į tokia sutartį su komunistais, kad atstumėm politinę priebėgą kiekvienam atvejyje ir siųsti bėglius atgal?

Jeigu čia atsakymas būtų taip, mes nugrimztumėm į stiprų savo kaltės pajutimą. Jeigu atsakymas yra ne, mes galime gal būt pamiršti apie komunistų kooperavimą tarptautinėje sutartyje, kuri mėgins sustabdyti lėktuvų grobimus.



Lietuvių Šaulių Sąjungos Trentyje centro valdybos pirmininkas Vincas Tamošiūnas, kurio šauliškos veiklos 50 metų sukaktis bus atžymėta gruodžio 12 d. Detroito.

DETROITO LIETUVIŲ ŽINIOS

Lietuvos Kariuomenės Šventė lapkričio 22 d. bus paminėta sekančia tvarka: Lietuvių radijo valandėlės duos šventei pritaikintą programą. Pamaldos už žuvusius ir mirusius karius ir šaulius 10:30 val. šv. Antano bažnyčioje. Pamaldose organizacijos dalyvauja su savo vėliavomis.

Minėjimas ir meninė dalis įvyks 12:30 Lietuvių Namuose. Pagrindinis kalbėtojas gen. Jonas Černius. Po to iškilmingi pietūs. Nori dalyvauti pietuose iš anksto registruojasi pas M. Vitkų tel. 826-6312. Minėjimą rengia: buvę kariai, šauliai ir birutininkės.

ŠAULIAI PAGERBS VINČĄ TAMOŠIŪNĄ

Stasio Butkaus šaulių kuopa ilgą laiką buvusi kuopos, o dabar šaulių sąjungos pirmininkui Vincui Tamošiūnui jo šauliškos veiklos 50 metų sukakčiai atžymėti gruodžio 12 d. 7 v.v. Lietuvių Namuose rengia pagerbimą - banketą su menine dalimi. Norintieji pagerbime ir bankete dalyvauti iš anksto vietas užsisako pas šiuos šaulius: L. Šulcas tel. VE 8-5254, S. Kaulienė tel. TA 6-7187 ir A. Petrauskas tel. 834-2039.

• RASOS ARBAITĖS meno paroda rengiama lapkričio 28 Lietuvių Namuose ir tęsis iki gruodžio 6 d. Rasa Arbaite nors tik 15 metų, bet yra talentinga dailininkė. Parodą ruošia gydytojų žmonių komitetas.

• REIKALINGAS PRIŽIŪRĖTOJAS Lietuvių Namams nuo gruodžio 1 d. Kreiptis L.N.D.-jos pirmininką V. Milerį.

• LIETUVIŲ NAMAI atremontuoti ir išdažyti tinka visokiems rengimams. Justo Pusdešrio ir Edvardo Vasiliausko padaryta graži lenta su visų L.N.D.-jos

OPPORTUNITY for PROFESSIONAL HELP FOR 450 BED MEDICAL CENTER REGISTERED NURSES For all services & all shifts. Good starting salary. Plus shift differential for evening & night duties. REGISTERED DIETITIAN ADA THERAPEUTIC MALE OR FEMALE X-RAY TECHNICIAN REGISTERED Salary commensurate with experience & ability. EXCELLENT FRINGE BENEFITS. Such as: 100% paid Health & Life Insurance and Retirement. Apply call or write to Personnel Director MEMORIAL MEDICAL CENTER P. O. Box 6688 Station C Savannah, Ga. 31405 (78-92)

Ralph Perk didele balsų persvara buvo perrinktas į apskrities kontrolierius jau trečiam terminui.

Respublikonai pralaimėjo Ohio valstijos prokuroro, izdininko, ir valstijos kontrolieriaus vietas, dėl paskolų skaidalo.

Lietuvių remiamas George Voinovich vėl buvo perrinktas į valstijos atstovus.

Šiuose rinkimuose Clevelando Lietuvių Respublikonų Klubas daug pasidarbavo. Klubu nariai dirbo dėl įvairių kandidatų išrinkimo.

Lietuvių Respublikonų Klubu spaudos atstovas Kazys Karpis buvo Robert Taft Jr. į senatą išrinkti Ohio valstijos pirmininku. Jam talkininkavo R. Premeneckienė. Klubu narys Jurgis Malskis dirbo George Voinovich išrinkti komitete.

Respublikonų klubo narys Ingrida Bublienė buvo Roger Claud komiteto pirmininkė. Visos Lietuvių respublikonų klubo moterys vienu ar kitu talkininkavo įvairiems respublikonų kandidatams.

Lietuvių Respublikonų Klubas dar tik vienu metu senumo, bet šiuose rinkimuose jau smarkiai pasidarbavo. Jis bus dar reikalingesnis, kada vėl bus renkamas prezidentas. Tai bus 1972 metais.

Rita Premeneckienė Lietuvių Respublikonų Klubu Pirmininkė

DĖMESIO CLEVELANDO IR APYLINKĖS LIETUVIAI

Prašome pasiklausyti mūsų redaguojamos programos iš Švento Rašto per radijo stotį W.P.I.T. iš Pittsburgh, Pa., tuojau po Povilo Dargio programos, kiekvieną sekmadienį, nuo 12:45 v. p. p. iki 1 val.

Kiekvieną kartą skirtinga tema, išgirsit tokių dalykų, kurie palinksmis jūsų širdį. Visi lietuviai kviečiami pasiklausyti tų linksmų žinių. Jūs tikrai būsit patenkinti mūsų programa, kada ją išgirsite. (85-87)



ELENA KEPALAITĖ

Galimumas (bronzos).

Šiuo metu New Yorke vyksta skulptorės Eleonos Kepalaitės kūrinių paroda Phoenix galerijoje. Išstatyta 19 skulptūrų, atliktų bronzos, ir keleta piešinių.

Ši paroda atidaryta lap-

kričio 3, uždaroja lapkričio 21. Ją galima lankyti nuo 11 iki 5 v. kasdien, išskyrus sekmadienį ir pirmadienį. Galerija yra: 939 Madison Ave., Manhattene, prie 74 St.

Naturally
SUPERIOR SAVINGS
Main Office: SINCE 1909
798 EAST 185th STREET
6712 SUPERIOR AVENUE
13515 EUCLID AVENUE
Cleveland, O.

5 1/4% CERTIFICATE OF DEPOSIT
\$5,000 minimum - 6 months maturity
5 1/4% CERTIFICATE OF DEPOSIT
\$5,000 minimum - 1 year maturity
6% CERTIFICATE OF DEPOSIT
\$10,000 minimum - 2 year maturity

DELLA E. JAKUBS & SON LAIDOJIMO ĮSTAIGA

Vésinamas oras Jūsų patogumui

Della E. Jakubs & William J. Jakubs

Licensijuoti laidotuvių direktoriai ir balsamuotojai 35 metai simpatingo ir rimto patarnavimo

6621 Edna Avenue
361-1763

936 East 185th Street
531-7770

CLEVELANDE IR APYLINKĖSE

AKADEMIKŲ SKAUTŲ SAJŪDIS RENGIA BENDRAS KŪČIAS

Amerikoje gyvendami, išsivystę į visiškai naują ir skirtingą rūši lietuvių. Jau esame didmiesčių susipratę gyventojai, jau virtuvinė kalbai prieskonį pridoda "kitcheniški" žodžiai, vaikų liuanistinė mokyklą papildo televizija, persitvarko šeimų valdžios ir darbo skirstymas, gyvename dvilipį gyvenimą ir, galvas susiėmę, apraudojam neisvengiamą mirtį seno gyvenimo būdo, rūpinamės apie mūsų ir lietuviškumo ateitį.

Bet vis dėl to, kai kas nesikeičia. Šeima, kuri yra lietuviška, yra stipri — net stipresnė, negu anksčiau buvo, nes dabar didžiausia dalis lietuviško gyvenimo yra tik šeimoje. Keičiamės, vystomės, bet namuose liekame lietuviškai. Kartais net atrodo, kad niekas nepasikeitė, ypač kai susirenkame apie papročių kupiną Kūčių stalą. Tada kažkaip net vėjas kamine lietuviškai švilpia, net sniegas klijuojasi prie lango lietuvišku raštu, net susimeta žvaigždės danguje, kaip susimesdavo virš Kauno. Ir nors Holiday Inn stiklai skanūs, nors šaldyti pietūs yra moderniško pasaulio aštuntasis stebuklas, visi širdyje jaučiame, kad niekas neprilygę Mamytės silkėm ir šližikam.

Kūčios yra toks pagrindinis mūsų paprotys, kad reikia jį išnaudoti kuo pilniau. Tad Clevelando Akademikai Skautai ir Skautės ruošia bendras Kūčias visiems: ir šeimoms, kurios nori sueiti su kitomis šeimomis šią ypatingai mūsų naktį, ir tiems, kurie nagali dėl kokios nors priežasties valgyti su savo šeimomis. Tad pagalvokite, rezervuokite laiką ir atvažiuokite į bendras Kūčias, kurios įvyks gruodžio 24 d., 9 val. vakaro šv. Jurgio parapijos salėje.

Norintieji Kūčiose dalyvauti praneša iki gruodžio 9 d. Reginai Nasvytienei tel. 486-9877, arba Marytei Puškorienėi tel. 486-8613.

Rasa Šilėnaitė



Naujoji Grandinėlės valdyba. Iš kairės: E. Giedraitytė, A. Narbutaitis, I. Raulinaitytė, E. Čepas, D. Kavaliūnaitė, J. Garlos nuotrauka

GARBINGAS SVEČIAS CLEVELANDE

Kun. Mykolas Tamošiūnas, Kolumbijos lietuvių sielos ir tautinės kultūros puoselėtojas, grįždamas iš Romos, keletai dienų buvo sustojęs Clevelande. Jo iniciatyva Kolumbijos visuomenė metai iš metų supažindinama su pasaulio

lietuviams, jų siekimais, lietuviškos kultūros laimėjimais.

Kun. M. Tamošiūnas, apsisitojęs pas savo darbo talkininkus A. ir J. Stempužius, aplankė kleboną kun. B. Ivanauską, eilę Grandinėlės šokėjų tėvų, čiuurlioniečius, kalbėjosi su PLB pirmininku St. Barzduku, dalyvavo Lietuvių Dienoje, tarė žodį Tėvynės Garsų radijo programoje ir t.t.

RODYS FILMUS DAYTONE

Daytono lietuviai pakvietė K. S. Karpį parodyti filmus prezidento A. Smetonos, 1941 metais atvykusio į Ameriką, jo laidotuvių Clevelande 1944 metais, jam netikėtai čia mirus.

Antras filmas — vaizdai Lietuvių Kultūrinio Darželio, su visomis išskilmėmis pastatant paminklus darželyje: Basanavičiaus, Kudirkos, Maironio. Rodymas bus šeštadienio vakare, lapkričio 28 d., lietuvių parapijos salėje, 1922 Leo Street; pradžia 8:15 val. vak.

• Lietuvių Studentų Sąjungos suvažiavime, kuris įvyksta Clevelande lapkričio 27-28 d. Pick-Carter viešbutyje, lapkr. 27 d. poezijos vakare savo kūrybą skaitys I. Damušytė, A. Garliauskas, E. Juodvalkytė, A. Slapšys ir A. Pečiūraitė.

Lapkr. 28 d., 1:30 val. Alg. Rukšėnas padarys istorinę apžvalgą bendradarbiavimo klausimu, prof. A. Salys papasakos išpūdius iš okup. Lietuvos ir įvyks simpoziumas: "Santykiai su dabartine Lietuva". Vakare Kanados liet. tautinių šokių grupė "Gyvataras" duos spektaklį.

Lietuvių visuomenė maloniai kviečiama dalyvauti.

ŠIAURĖS AMERIKOS LIETUVIŲ STUDENTŲ SAJUNGOS XX-TASIS SUVAŽIAVIMAS

SUVAŽIAVIMO UŽBAIGIMO VAKARAS

PROGRAMĄ IŠPILDYS HAMILTONO TAUTINIŲ ŠOKIŲ GRUPĖ "GYVATARAS"

ŠOKIAMS GROS M. SERAFINI ORKESTRAS

Lapkr. 28 d., šeštadienį, 8 val. vak.

MEZZ. BALL ROOM
PICK-CARTER HOTEL
CLEVELAND, OHIO

SUAUGUSIEMS BILIETAI \$5.00

STUDENTAMS BILIETAI
PRIE REGISTRACIJOS STALO

Bilietai gaunami pas A. Kalvaitį 692-1766
T. Neimanaitę 486-4887



Lietuvių dienoje Clevelande lietuviškos spaudos stalo kėlė lankytojų susidomėjimą. Spaudos parodą surengė LB I apyl. pirm. F. Eidimtas. Nuotraukoje iš dešinės: Zigmas ir Bronė Taručiai, Zigmas Pėkus, V. Rurkauskas, A. Puškoraitė, pianistas V. Puškorius ir kiti. J. Garlos nuotrauka

LIETUVIŲ DIENA IR MENO PARODA

LB Clevelando I ir II Apylinkės šiemet Lietuvių Dieną šventė dvi dienas — lapkr. 7 ir 8. Programa buvo pravesta Naujos parapijos salėje. Iškilmingas Lietuvių Dienos atidarymas, kaip programoje skelbta, įvyko šeštadienį 7 val. vak. Programą pradėjo LB II apylinkės pirmininkas V. Čyvas, sveikinimo žodį tarė LB Apygardos pirmininkas K. Žiedonis, ir sekė Lietuvos himnas.

Programos pirmoje dalyje pianistas A. Kuprevičius išpildė penkių skirtingų kompozitorių muzikos kūrinius.

Po 10 minučių pertraukos, toliau programoje sekė Vysk. M. Valančiaus liuanistinės mokyklos kanklių orkestras vadovaujamas Onos Mikulskienės. Kanklėmis solo skambino Ramona Sniečkutė ir Vytautas Bankaitis.

Kanklių orkestras išpildė ketvirtą kūrinių, poroje jų solo dainavo

Irena Grigaliūnaitė.

Paskutinę programos dalį išpildė Clevelando vyrų oktetas, šį kartą dainavo tik septyni, R. Babickui pianu akompanuojant. Pirmutinės okteto keturios dainos buvo lietuvių kompozitorių, keturios paskutinės — svetimų.

Programos dalyviai buvo apdovanoti gėlėmis.

Dalyvių kaip tokia metinei tautos šventei buvo nedaug.

Antroji diena, sekmadienį, lapkričio 8, pradėta apie 1:30 valandą po pietų, dailininkės dr. M. Žukauskienės dailės kūrinių parodos atidarymu. Atidarė I Apylinkės pirmininkas F. Eidimtas. Sąryšyje su dailės paroda žodį tarė Petras Maželis, po jo pati dailininkė trumpu sakiniu padėjo publikai už atsilankymą.

Meninę programą popietėje išpildė tik du vyrai — svečias iš New

Yorko, aktorius Vitalis Žukauskas, išėjęs programos pradžioje, savo žinomais, publikos mėgiamais komiškais apipasakojimais dalyvius prijuokinėsi iki gausių plovimų. Aktorius Žukauskas savo antroje dalyje, programos gale, taipgi patiekė gausybę komiškų vaizdų, maišytų su padainavimu, kurių dalyviams rodos neužteks, nors jis tikrai gausiai nešyškstėdamas telkė.

Muzikinę dalį, tarp Žukausko išėjimų išpildė jaunas pianistas, muzikos studentas Vytautas Puškorius. Jo pasirinkti buvo trys svetimų kompozitorių klasiški kūriniai.

Dalyvių atsilankė mažiau negu pirmą dieną. Jeigu abiejų dienų programos būtų sujungtos į vieną dieną, abiejų dienų publika būtų sudariusi tikrai išpūdingą skaičių. (ks)

CLEVELANDO PARENGIMŲ KALENDORIUS

LAPKRIČIO 26-28 D. Lietuvių Studentų Sąjungos XX visuotinis suvažiavimas Pic Carter viešbutyje.

LAPKRIČIO 28-29 D. Gabija rengia lietuvių grafikų parodą Nauj parapijos salėje.

GRUODŽIO 12 D. Baro, Kučino, Vaznelio koncertas Naujos Parapijos salėje, Rengia Reginė Šalpa.

GRUODŽIO 13 D. Lietuvos Steigiamojo Seimo 50 metų sukakties minėjimas šv. Jurgio parapijos salėje.

GRUODŽIO 24 D. Bendros Kūčios šv. Jurgio parapijos salėje. Rengia akademikai skautai ir skautės.

Pigiausias būdas aplankyti savo kilmės kraštą.

Jeigu jūs turite draugus ar gimišes Europoje, ar nebūtų malonu nustebinti juos aplankymu.

Tik pakelkite telefono ragelį ir tuojau pat jūs galite kalbėtis su giminėmis namuose. Savaitinė kaina "person-to-person" pirmas tris minutes su dauguma Europos kraštų yra tik 12 dol. (pridėkit federal tax). Ir nužemintos kainos pritaikomos daugeliui vietų specialiomis nakties valandomis ir sekmadieniais. Telefono operatorė gali jums duoti visas smulkmenas.

Skambinti į užsienį yra labai lengva, tik pasukit "OPERATOR" ir ji sutvarkys visa kita.

Linkime malonaus apsilankymo su giminėmis savo namuose.



PARDUODAMAS NAMAS

East 185 St. Lake Shore apylinkė. Prie Nauj. parapijos. 3 miegamieji. Vienos šeimos, įrengtas recreation kambarys ir sklepas. Garas 2 automobiliams. Parduoda savininkas. \$21,500. Tel. 531-3894. (85-86)



Grandinėlė su svečiais iš Kolumbijos kun. M. Tamošiūnu.

J. Garlos nuotrauka

DIRVA

TAUTINĖS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

Mirė Alfonsas Latvėnas



A.A. Alfonsas Latvėnas

Alfonsas Latvėnas, vienas ryškiausių tautinės srovės ir kitų lietuvių organizacijų Californijoje veikėjas, stipraus širdies smūgio pakirstas, staiga mirė š. m. lapkričio 9 d. rytą savo namuose, Culver City, Los Angeles prie miesty.

Velionis atleis iš Kupiškio, baigęs Kupiškio progimnaziją ir Panevėžio mokytojų seminariją, buvo mokytojas, pradžios mokyklų inspektorius ir vėliau Kūno kultūros rūmų referentas.

Gyvendamas Kaune, studijavo ekonomiką Vytauto Didžiojo universitete. Buvo aktyvus Liet. Tautininkų Sąjungoje, LTJ Jaunosios Lietuvos Sąjungoje, Dr. Basanavičiaus mokytojų sąjungoje, Vilniui Vaduoti Sąjungoje, Užsienio Lietuviams Remti Draugijoje ir daugelyje sporto organizacijų. Bendradarbiavo Jaunojoje Karnoje, Lietuvos Aidede, Šviesos Kelioje ir Vaire. Bolševikams išiveržus į Lietuvą, buvo areštuotas NKVD tardomas, kankinamas ir lai-

komas Kauno sunkiųjų darbų ir IX forto kalėjimuose. Iš Lietuvos juos išvijus, išsivadavo bet grįžo į laisvę palaužtos sveikatos, kas prisidėjo prie jo gyvenimo trumpinimo.

Amerikoje velionis priklauso Amerikos Lietuvių Tautinei Sąjungai, Balfui, Lietuvių Bendruomenei, Lietuvių Žurnalistų Sąjungai, Pabaltijui vaduoti rezoliucijoms remti komitetui, Susivienijimui Lietuvių Amerikoje ir kitoms organizacijoms. Kelis kartus buvo Amerikos Lietuvių Tautinės s-gos Los Angeles skyriaus ir Tautinių namų pirmininkas bei LB apylinkės, LŽS skyriaus, Amerikos Lietuvių Tarybos skyriaus ir SLA kuopos valdybos. Bendradarbiavo Dirvoje, Drauge, Naujienose ir Tėvynėje.

Didžiame nuliūdime liko žmona Ona ir sūnus inžinierius Rimas, kuriems reiškiamas visų giliausią užuojautą.

(s.jp)

• Jonas Vaičiūnas, LB Chicago apygardos valdybos vicepirm. spaudos informacijos reikalams, yra Spaudos mėnesio darbų derintojas. Visais Spaudos mėnesio reikalais LB chigaiškos apylinkės, organizacijos ir privatūs asmenys prašomos kreiptis jo telefonu: WA 5-6979. Vaičiūnas prašo pranešti, kad Spaudos mėnuo skelbiamas Chicago apygardos ribose, tačiau nieko nepakenks, jei ir iš kitur lietuviai susidomės skelbiamu Spaudos mėnesiu.

• Antanas Pocius, iš Elizabeth, N. J., išjungė į skaitytojų šeimą, užsiprenumeruodamas Dirvą metams.

• Chicago Lietuvos Opera išsirinko naują valdybą. Pirmininkas Gediminas Kazėnas, vicepirm. Sofija Džiugienė, Vytautas Radžius, Jurgis Vidžiūnas, sekretorė Gražina Bičiūnaitė, išdininkas Vaclovas Momkus, turto globėjas Vytautas Marčiukaitis. Visais operos reikalais prašoma kreiptis šiuo adresu: Chicago Lietuvos Opera, 7118 South Paulding Avenue, Chicago, Illinois 60629. Telefonas HE 4-7165.

POSĖDŽIAVO JAV LB TARYBOS PREZIDIUMAS

JAV LB Tarybos prezidiumo posėdyje lapkričio 8 dieną dalyvavo pirmininkas inž. Vytautas Kamantas, sekretorius Vaclovas Kleiza, vicepirm. Edmundas Lenkauskas, dr. Stepas Matas ir dr. Antanas Razma.

Posėdyje svarstyta LB tarybos Clevelande įvykusios sesijos nutarimų vykdymas, gauti tarybos narių siūlymai, tarybos ir jos prezidiumo darbo techniški reikalai bei įvairūs ateities darbai.

Naujasis JAV LB centro valdybos pirmininkas inž. Vytautas Volertas pristatė tarybai tvirtinti jo sudarytą centro valdybą. Tvirtinimas bus praves-tas korespondenciniu būdu.

Vykdydamas tarybos nutarimą, prezidiumas sudaro 5 asmenų LB įstatų keitimo komisiją, kuri per metus laiko turės peržiūrėti iki šiol buvusių

komisijų atliktus darbus bei paruoštus projektus, atsiklausti visų tarybos narių, centro valdybos, apygardų ir apylinkių valdybų bei paskirų asmenų nuomonių. Vėliau bus paruoštas vienas ar keli projektai, kurie po pakartotinių diskusijų apylinkėse, suvažiavimuose ar spaudoje, juos teisininkams peržiūrėjus, būtų pateikti galutiniam svarstymui tarybos sesijoje 1971-72 metų žiemą. Į komisiją pakviesti visi trys tarybos nariai iš Detroito: dr. Kęstutis Keblys, inž. Algis Rugienius ir Nijolė Šlapelytė. Vėliau komisija bus papildyta kitais dviem nariais.

Taryba yra nutarusi dirbti susiskirstiusi į darbo-studijų komisijas, kurios tarybos sesijų metu galės atskirai posėdžiauti ir giliau specifinius reikalus svarstyti mažesnėse grupėse. Clevelando sesija pavedė prezidiumui tokias komisijas sudaryti bei narius suskirstyti. Tai vykdydamas prezidiumas neužilgo kreipsis į kiekvieną tarybos narį, smulkiau paaikškindamas komisijos darbų pobūdį, technišką vykdymą ir atsiklus kiekvieno kokioje komisijoje pagėdauja dirbti. Komisijoms priklaūs visi tarybos nariai (neišskiriant nei prezidiumo, centro valdybos narių ar apygardų pirmininkų). Veiks 6 komisijos: švietimo reikalų, kultūrinių reikalų, ekonominių-finansinių reikalų, jaunimo reikalų, politinių informacinių reikalų ir organizacinių-administracinių reikalų.

Naujas JAV LB centro valdybos pirmininkas inž. Vytautas

Volertas prašė sekančią tarybos sesiją šaukti galimai greičiau, pasitūdydamas 1971 sausio 16-17 Philadelphiaj. Prezidiumas siūlymui pritarė ir jį perduos visiems tarybos nariams, atsiklaudamas jų dėl laiko ir vietos patogumo bei pagėdavimų darbotvarkę.

Posėdyje susipažinta su gautais laiškais ir aptarti įvairūs techniški reikalai.

Sekantis prezidiumo posėdis numatytas gruodžio mėnesio pradžioje Chicagoje kartu su nauja centro valdyba kuri atvykęs perimti pareigų ir knygų iš buvusios centro valdybos.

LIETUVOS KANKINIŲ PAMINKLAS šv. Petro Bazilikoje, Romoje kalbės pasauliui ilgus amžius.

Aukodami šiam paminklui palikime ateičiai jo kūrėjų tarpe savo ir savųjų vardus.

Laiko liko nedaug, ši proga niekad nepasikartos.

Aukus siųskite: LITHUANIAN MARTYRS' CHAPEL FUND, 2701 W. 68 St., Chicago, Ill. 60629.

Skaitykit ir platinkit DIRVĄ

Tautinės srovės veikėjui, buv. A.L. T. S-gos Los Angeles Skyriaus ir Lietuvių Tautinių Namų pirmininkui bei veikliam visuomenininkui

ALFAI LATVĖNUI

mirus, jo mielai žmonai p. ONAI, sūnui inž. RIMUI ir kitiems artimiesiems didžio skausmo valandoje nuoširdžią užuojautą reiškia

Amerikos Lietuvių Tautinės Sąjungos Los Angeles Skyriaus Valdyba ir nariai

Vilties Draugijos šimtininkui, tautinės srovės veikėjui

ALFONSUI LATVĖNUI

mirus, žmonai ONAI, sūnui RIMUI ir artimiesiems, gilią užuojautą reiškia

Vilties Draugijos Valdyba ir Dirva

A. A. PRANO LEMBERTO

3 m. mirties sukaktis, 1970 m. lapkričio 29 d.

Tą dieną pamaldos už velionį bus atlaikytos šv. Kazimiero bažnyčioje, Los Angeles, Calif. 9:30 ir 10:30.

Visų prašome pasimelti už jo sielą.

Praėjo trys ilgesio ir skausmo metai, vienišos kančios.

Liko tiktai gražūs prisiminimai ir Viltis susitikti amžinybėje...

Giliam ilgesy

Žmona ir sūnus su šeima

STASIUI BARZDAIČIUI

tragiškai žuvus, reiškiamas užuojautą jo žmonai

JADVYGAI ir giminėms

Meiliūnai V. Pazukaitė

LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI

MAŽEIKAS & EVANS

6845 SO. WESTERN AVE., CHICAGO, ILL.

TRYS MODERNISKOS AIR-CONDITIONED KOPLYCIOS

Mašinoms vieta

REpublic 7-8600 REpublic 7-8601

PETKUS LAIDOJIMO ISTAIGA



PRENUMERUOKIME DIRVĄ!

DIRVA, 6907 Superior Ave., Cleveland, Ohio 44103

Prašau siųsti Dirvą 1 metams (1/2 metų) šiuo adresu

Dirvos prenumerata 1 metams — 13 dol., 1/2 metų 7 dol.

Ta proga jungiu Dirvai auką dol.

Parašas

Adresas